Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7325 | Vineri 28 aprilie 1967 | 6 PAGINI — 30 BANI

În jurul „mesei rotunde" organizate de „Scînteia" cu conducători de întreprinderi și economiști din Cluj despre:

ȘTIINȚA CONDUCERII ECONOMICE

De o mare importanță în realizarea unei organizări superioare a producției și a muncii, în creșterea eficienței și rentabilității este modul în care conducerile de întreprinderi își îndeplinesc rolul și atribuțiile lor majore. Practica demonstrează strînsa interdependență între calitatea conducerii și activitatea economică a întreprinderii. Această corelație s-a verificat de nenumărate ori, atît în țara noastră, cît și în practica mondială. Calitatea conducerii este determinată de cunoașterea amănunțită a „pulsului" economic, de capacitatea de a emite diagnosticuri și prognoze, în scopul luării unor decizii optime și aplicării lor cu rigurozitate. Cum știința conducerii economice presupune împletirea tuturor acestor imperative — schimbul de idei, de experiență între întreprinderi are o însemnătate deosebită. Acesta a constituit, de altfel, și scopul „mesei rotunde" organizate de „Scînteia" la Cluj, cu sprijinul Comitetului orășenesc Cluj al P.C.R., pe tema : „Știința conducerii economice".

(concluziile — în pagina a III-a)

CĂILE TRECERII ROADELOR CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE SPRE INDUSTRIE

de prof. univ. Florin CIORĂSCU
membru corespondent al Academiei

Una dintre sarcinile majore ale unităților științifice se referă desigur la utilizarea practică cît mai grabnică a rezultatelor obținute. Piedicile ce pot fi întîmpinate însă sub acest aspect sînt mai ales de două categorii. Prima se referă la înseși institutele de cercetare care, dorind să-și afirme eficiența economică, tind uneori să ofere industriei tehnici și metode noi încă „crude", insuficient finisate a căror valabilitate a fost verificată numai în laborator, dar care pentru practica industrială pot prezenta nesiguranță, mai ales în privința exploatării de durată. De aici o neîncredere justificată a viitorilor beneficiari care se soldează cu aminarea aplicării. A doua categorie de impedimente se datorează faptului că rezultatul științific, chiar temeinic verificat, dovedit ca util, are de înfruntat eziările factorilor din industrie, determinate de necesitatea unor investiții, de riscul noului — inerent oricăror schimbări în procesul tehnologic — de comoditatea și rutina care slăbește încă uneori interesul pentru perfecționare, de falsa convingere că uneori noul nu-și mai are rostul deoarece treaba „merge si asa".

Progresul tehnico-științific actual presupune existența unei juste dozări și eșalonări a sarcinilor fiecăruia dintre cei doi parteneri care participă la finalizarea rezultatelor științifice — unitatea de cercetare și întreprinderea — astfel incît în producție să pătrundă cu rapiditate soluții valoroase și de mare eficacitate.

Institutul de fizică atomică al Academiei a fost conceput inițial ca un centru destinat să efectueze cercetări privind toată gama problemelor fizicii nucleare, inclusiv aplicarea în producție a unor tehnici de acest gen. S-a înțeles de la început că vremurile în care fizicianul, chimistul și inginerul mai puteau lucra fiecare izolat și cu succes în problemele specialității lor aparțin trecutului, că sînt necesare eforturi pentru crearea unor **colective complexe** de specialiști cu profile diferite, fiecare consacrat unei anumite tematici. Tocmai o astfel de colaborare a determinat o puternică demarare a investigațiilor cu caracter fundamental în fizica nucleară și cea a particulelor elementare în chimia nucleară și radiochimie, a construcției de aparate unicale, remarcabile prin caracteristicile lor de exploatare și siguranța de funcționare. Au putut fi abordate astfel și domenii importante ale fizicii aplicate, ca fizica reactorilor, a acceleratorilor de particule, metrologia radiațiilor, fizica vidului ultra-înalt etc., creîndu-se temeiurile pentru desfășurarea unor multiple lucrări științifice în aceste domenii.

De-a lungul anilor colectivele de specialiști ale Institutului nostru au realizat un mare număr de aparate, utilaje și procedee tehnologice cu totul noi pentru țara noastră, adesea contribuții originale, de fel neglijabile, între care instalații cu radioizotopi și izotopi stabili sub diverse forme, pentru utilizare în diferite domenii ale științei, industriei, agriculturii, medicinii. S-au realizat, între altele, unele elemente de automatizare cu radiații nucleare, precum și aparate cu specific nuclear pentru determinarea unor proprietăți structurale ale substanței etc.

Partea „tare" a activității noastre a fost reprezentată însă tocmai de preocuparea permanentă pentru valorificarea directă cît mai grabnică în producție a multora dintre rezultatele obținute, preocupare împinsă pînă la multiplicarea în serie semi-industrială în atelierele proprii a

(Continuare în pag. a IV-a)

PRIMIRI LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU:

ambasadorul R.S.F. Iugoslavia

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit joi, 27 aprilie, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Socialiste Federative Iugoslavia în Republica Socialistă România, Iakșa Petrici, la cererea acestuia.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovărășească.

ambasadorul Suediei

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a primit joi, 27 aprilie, pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Suediei în Republica Socialistă România, Olof Gustav Bjurström, la cererea acestuia.

Cu acest prilej a avut loc o convorbire cordială.

A APĂRUT

SUPLIMENTUL SPECIAL DE 1 MAI

editat de redacția ziarului „Scînteia"

Dimensiunile satului socialist

de Zaharia STANCU

Acum cinci ani, în aprilie, Marea Adunare Națională ținea o ședință solemnă în care consfințea încheierea cooperativizării agriculturii. Procesul de cooperativizare fusese îndelung — durase treisprezece ani — și solicitase o intensă și răbdătoare activitate de convingere a țărănimii noastre de a alege calea proprietății cooperatiste. Pentru că asemenea treceri de la o formă de viață și de muncă la alta, diametral opusă, nu sînt deloc ușoare și trebuie să ai multă pricepere și multă răbdare ca să le duci pînă la bun capăt. De-a lungul celor treisprezece ani pomeniți mai sus, partidul și regimul nostru au dovedit că au din belșug și una, și alta. La sfîrșitul procesului de cooperativizare agricolă se putea socoti că, în țara noastră, socialismul a învins deplin — și pentru totdeauna — atît la orașe cît și la sate.

La ședința aceea au fost de față nu numai deputații și invitații obișnuiți, ci și unsprezece mii de țărani, bărbați și femei, tineri veniți pe lume cu puțin înainte de eliberare și oameni virstnici care aprinseseră focul răscoalelor din primăvara lui 1907 și încercaseră, înarmați numai cu bîte și topoare, să doboare puterea moșierilor. Mă uitam la ei și mă bucuram pentru că-i vedeam îmbrăcați în straiele lor de sărbătoare, pentru că aveau chipurile frumoase și sănătoase, vesele, optimiste, chipurile adevărate ale constructorilor socialismului la sate. Și, în timp ce mă uitam la ei și mă bucuram — iar pămîntul se bucura, la rîndul lui, de primăvara care-l însorise și-l înflorise — dintr-o dată gîndul mă ducea spre o altă primăvară, o primăvară pe care o trăisem de mult, tare de mult, în 1907, o primăvară rece, cu focuri înălțîndu-se la conacele și curțile boierești, cu adierile care răspîndeau pretutindeni cenușa, mirosul de ars și mirosul dulceag de cadavre proaspete, mirosul trupurilor celor unsprezece mii de țărani asasinați de aparatul de represiune al monarhiei, al moșierimii. Burghezo-moșierimea îi împușcase pe țărani în primăvara lui 1907, și nu numai în primăvara lui 1907, ci ori de cîte ori se mai ivise prilejul, înainte de 1907 și mult după 1907, pînă în pragul eliberării din 1944. Partidul comuniștilor îi ridicase pe țărani împotriva puterii moșierilor, îi condusese la luptă și la răfuială și-i ajutase să răpună, în sfîrșit, această veche putere care părea de nesfărîmat și să intre în posesia pămînturilor pe care le munceau pentru alții din tată-n fiu.

Între 1907 și zilele de astăzi nu au trecut decît șaizeci de ani. Dar nouă, celor ce am trăit anul 1907 și am văzut ce s-a petrecut **atunci** și vedem și ce se petrece **acum**, ni se pare că în acest interval au trecut veacuri. S-au schimbat radical și situațiile, și oamenii. În 1907, o țărănime suptă, flămîndă, puțin știutoare de carte, a-

(Continuare în pag. a V-a)

Primirea de către președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a ministrului afacerilor externe al Republicii Irak

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a primit joi pe Adnan al Pachachi, ministrul afacerilor externe al Republicii Irak, care face o vizită în țara noastră.

La întrevederea au participat Anton Breitenhofer, membru al Consiliului de Stat, și Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe.

Au fost prezenți Muhsin Hussein al Habib, ambasadorul Republicii Irak la București, și Abdul Hussein al Jamili, consilier.

În cursul întrevederii, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, au fost abordate probleme de interes comun. (Agerpres)

Președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe ministrul afacerilor externe al Republicii Irak

Joi la amiază, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, Ion Gheorghe Maurer, a primit pe ministrul afacerilor externe al Republicii Irak, Adnan al Pachachi.

Au participat Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, precum și Muhsin Hussein al Habib, ambasadorul Republicii Irak la București, și Abdul Hussein al Jamili, consilier.

Cu acest prilej au fost examinate posibilitățile de dezvoltare a relațiilor bilaterale și s-a exprimat dorința comună de extindere în continuare a colaborării dintre cele două țări. A avut loc, de asemenea, un schimb de păreri privind probleme actuale ale situației internaționale.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres)

Micile mizerii

Din cîte ne putem da seama, omul este o ființă extrem de sociabilă și plăcută. Ne simțim bine lîngă oameni, în mijlocul lor ; locul de muncă a devenit pentru cei mai mulți dintre concetățenii noștri — a doua casă, iar colectivul lor de lucru — a doua familie. Revoluționarea de către socialism a relațiilor de producție, a relațiilor **individ-colectivitate, individ-stat, individ-individ** a înnobilat calitatea de ființă omenească, l-a făcut pe om **mai om**, i-a inoculat **optimism** și **bună dispoziție.** Voia bună nu înseamnă de loc o atmosferă propice superficialității, îngăduinței reciproce și neseriozității în muncă. Trebuie oare o demonstrație specială pentru a convinge pe cineva că de multe ori și treburile cele mai serioase se fac cu bună dispoziție ?

De fapt este cazul să lămurim pe unii. Pentru că nu o dată avem de-a face cu acea insuportabilă figură, denumită de regulă „mutră acră".

— Ce bună dispoziție, tovarășe ? te pune el la punct. Dumneata crezi că aici sîntem plătiți ca să ne jucăm, să ne hlizim ?

El amestecă lucrurile nu fiindcă este neapărat prost. De cele mai multe ori știe prea bine că „buna dispoziție" nu e tot una cu „hlizeala", că este în primul rînd vorba de o stare interioară, de o stare generală de mulțumire sufletească. Aceasta constituie un suport psihic puternic în orice împrejurare : cînd **muncești,** cînd **petreci,** cînd **cunoști oameni,** cînd **lupți,** cînd **servești** pe cineva, cînd ceri să fii servit. Mutra acră nu admite atmosfera de bună dispoziție în jurul său. Nu trebuie neapărat să țipe ori să înjure. Căci există oameni cu temperament mai vulcanic — strigă, le fac de

opinii

două parale, dacă te critică te trec toate nădușelile — dar îți sînt dragi, pentru că simți în ei un caracter cinstit și drept, căldură sufletească, prietenul și tovarășul pe care te poți bizui oricînd. Mutra acră reprezintă nu numai exteriorizarea unui caracter rău, dar, de cele mai multe ori, a unei atitudini deliberate, dictată de opoziția respectivului față de unele principii fundamentale ale conduitei comuniste. El își agită acreala pentru ca să închidă de la început gura celor din jur. Nu vrea să i se pună întrebări, nu are nevoie de păreri și sfaturi, cu atît mai mult de critici ; încruntarea ia „piuitul" celui care ar fi dorit să ceară vreo explicație la o dispoziție discutabilă, sau — cine știe — să-i ceară vreun sprijin.

„În ziua aceea am venit mai devreme la lucru. Pe drum eram veselă și mă bucuram de orice. Firește, și dimineața aceea, neverosimil de frumoasă, era de vină — ne povestea într-o scrisoare o cititoare a ziarului nostru. Ajunsă în laborator, am început să-mi pregătesc eprubetele pentru analize. M-a smuls din preocupările mele atît de obișnuite zgomotul ușii închise cu furie. Intrase șeful laboratorului care, în loc de bună ziua, m-a avertizat că dacă mai sparg vreo eprubetă, așa cum făcusem în ziua precedentă, va avea grijă să trec într-o muncă unde să n-am nevoie de obiecte atît de fragile. Și că, de altfel, degeaba mă grozăvesc cu propunerile mele aiurite în ședințele tehnice de secție, pentru că el știe mai bine ca oricine ce-mi poate capul... Vă spun sincer, am avut senzația că cineva mă pălmuia. Îmi tremurau mîinile, am vrut să spun ceva, dar laborantul șef mi-a spus să nu încerc a apela la manevre meschine pentru a protesta nedemn și inutil. M-a sfîrșit apoi toată dimineața cu observații și insinuări. Cum am putut lucra, vă închipuiți. Și ce bine începuse ziua aceea ! Mă întreb : în virtutea cărui drept sau cărui privilegiu

Valeriu POP

(Continuare în pag. a II-a)

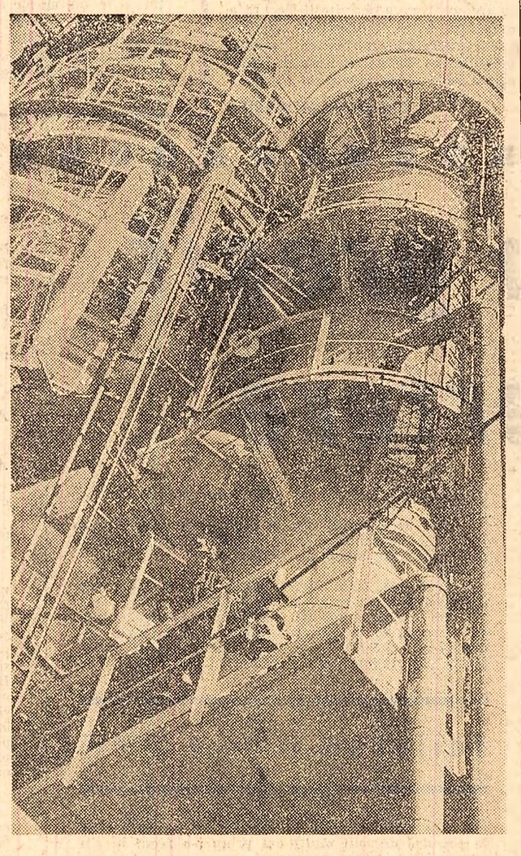

Rafinăria 1 din Ploiești. Se fac ultimele pregătiri la instalațiile de distilare în vid

Foto : R. Costin

PIAȚA COMUNĂ

PROBLEME ÎN SUSPENSIE

de N. S. STĂNESCU
doctor în economie

Aniversarea unui deceniu de la semnarea Tratatului de la Roma are loc sub semnul unor întrebări ce neliniștesc într-o măsură covîrșitoare cercurile vest-europene adepte ale „integrării". Piața comună se află în fața a trei grupuri de probleme în suspensie. În primul rînd, există o serie de chestiuni în care nu s-a ajuns nici pînă în momentul de față la acorduri. În al doilea rînd, există domenii în care s-au realizat acorduri, dar aplicarea acestora este amînată sau complicată de lipsa identității de vederi în jurul detaliilor punerii în practică a acordurilor. În sfîrșit, un complex de probleme în suspensie ridică acele sfere în care s-au realizat acorduri și au fost puse în aplicare, dar care au generat asemenea contradicții încît înseși acordurile sînt puse sub semnul întrebării. Fiecare din aceste grupuri de probleme confruntă între ei pe cei șase parteneri, deși importanța practică a diverselor probleme aflate în suspensie este departe de a fi aceeași. Oricît ar putea să pară de surprinzător, cea mai mare pondere în momentul actual nu o au problemele din primul grup — cele încă nerezolvate, ci cele din cel de-al doilea și mai ales din ultimul grup.

Lipsa acordurilor — „factor de coeziune" ?

Principala problemă în care nu au fost obținute acorduri nici măcar de principiu este aceea a „integrării" politice a celor șase țări membre ale Comunității. Tratatul de la Roma prevede ca un obiectiv final, alături de „integrarea" economică și pe cea politică.

Este astăzi cunoscut că Piața comună a avut drept obiectiv politic esențial crearea unei alianțe economice care să întărească Blocul Nord-Atlantic, jucînd deci un rol hotărîtor în complexul „războiului rece". Prof. Walter Hallstein, actualul președinte al Comisiei Pieței comune, declara, de altfel, în mod deschis: „C.E.E. a fost creată nu pentru a face afaceri, ci pentru a face politică. Uniunea economică va avea sens numai în cazul în care se va baza pe motive politice și va întări orientarea spre comunitatea atlantică". Caracterul desuet al unui asemenea obiectiv a devenit atît de evident în țările vest-europene, încît figuri proemi-

(Continuare în pag. a VI-a)

Energii dispersate

— Ca director al șantierului naval, tov. Dumitrache are răspunderi mari; începe lucrări de investiții, organizări de șantier, lucrări hidrotehnice; să-i creăm posibilitatea de a se consacra cu toată energia îndeplinirii lor. De aceea propun ca tov. Dumitrache să fie eliberat de sarcina de a răspunde, ca membru al biroului nostru, de activitatea organizației de partid de la fabrica de ciment „Stinca".

Propunerea primului secretar al Comitetului orășenesc de partid Brăila a fost acceptată.

Măsura luată este justificată și dintr-un alt considerent. Ca membru al biroului comitetului orășenesc de partid, tovarășul Constantin Dumitrache răspundea de activitatea fabricii „Stinca", unitate care, în primul trimestru al anului a obținut rezultate economice bune. Despre Șantierul naval — al cărui director este — nu se poate spune însă același lucru.

Dorință, intenții bune pentru îndeplinirea ireproșabilă a tuturor sarcinilor ce i se dau există. Dar cine dacă nu inginerul Dumitrache poartă principala răspundere pentru mersul lucrărilor la șantierul naval? Vrea să se alinieze, chiar s-o ia înaintea vecinilor, celor de la „Stinca", dar cum? Poate fi rațional ca el să se ocupe de problemele altora, și să le neglijeze pe ale sale? „Stinca" obține rezultate bune, despre tov. Dumitrache s-ar putea spune că își îndeplinește, ca membru al biroului comitetului orășenesc de partid, sarcina dată. Șantierul naval înregistrează însă unele rămîneri în urmă. Cum poate fi deci apreciată activitatea tovarășului Dumitrache?

Cazul citat arată cît este de necesar ca sarcinile să fie repartizate echitabil între membrii biroului comitetului orășenesc de partid pentru cuprinderea tuturor problemelor importante economice, sociale, ce se ridică într-un oraș. Dar aceste sarcini nu se dau o dată pentru totdeauna. Tocmai de aceea s-a procedat bine avîndu-se în vedere schimbările survenite pe parcurs, folosirea cît mai chibzuită a puterii de muncă, capacității fiecăruia, eliminîndu-se astfel fărîmițarea forțelor.

Un alt exemplu. În calitate de membru al biroului regional de partid Galați, inginerul Nicu Constantin, director general al uzinei „Progresul" din Brăila, răspunde de activitatea organizațiilor de partid de la Șantierul naval și fabrica „Stinca" din Brăila. Aceeași fabrică de care răspundea și tovarășul Dumitrache. Nu este de crezut că s-ar găsi justificare faptului că doi directori răspund pe linie de partid de aceeași fabrică. L-am întîlnit pe tovarășul Constantin în uzină în primele ore ale dimineții, ca și seara tîrziu, în zile de lucru și în zile de repaus. Cei ce cunosc specificul acestei importante uzine înțeleg temeiul prezenței aproape permanente în uzină a directorului ei general. Este impresionantă aici lista sarcinilor curente și a celor de perspectivă, — unele mai importante decît altele — energia cu care ele sînt urmărite, rezultatele care răsplătesc perseverența, dîrzenia. Cu toate acestea au rămas încă destule griji

— Cînd vă informați de anumite treburi, cînd gîndiți, ce măsuri de îmbunătățire puteți sugera dacă ședințele la care participați se țin lanț, au loc pe bandă rulantă?... Și o altă întrebare, poate indiscretă: Participînd la analize decadale din alte întreprinderi și știind că urmează cea „de acasă", nu vă e gîndul în primul rînd la ea?

— Nici nu se poate altfel.

Cazul amintit arată cît de important este ca în repartizarea de sarcini cadrelor de conducere din unitățile industriale (și nu numai lor) organele de partid să urmărească un echilibru între îndatoririle lor în producție și cele obștești, un **raport echitabil** între ele, care să nu afecteze în nici un fel îndeplinirea

ți va prelua celelalte atribuții, griji? Și atunci s-a hotărît: spre laminorul amintit să fie îndreptate atenția, eforturile întregii conduceri a combinatului, fiecare însă răspunzînd de sarcinile lui directe, nefiind stingherit în îndeplinirea lor, astfel ca angrenajul complex al acestei mari unități să funcționeze ireproșabil.

Rezultatele obținute în primul trimestru al anului confirmă pe deplin justețea acestei judecăți lucide. Ele mai arată că succesul îndeplinirii exemplare a unor sarcini se asigură nu numai atunci cînd măsurile sînt stabilite de unul singur, „sarcinile se trasează, nu se discută", ci prin consultare colectivă, prin precizarea eficienței îndeplinirii lor. În ultimă instanță, chezășia succesului nu stă în importul de ajutoare, ci în seriozitatea cu care fiecare își îndeplinește îndatoririle fără a aștepta să fie mereu împins de la spate, ca altcineva să-i preia povara greutăților.

Și încă un lucru. Poate că ar merita chibzuit dacă n-ar fi mai rațional ca directorii care fac parte și din organele locale de partid să nu primească ca sarcină **permanentă** îndrumarea uneia sau mai multor organizații de partid din alte întreprinderi. Poate că ar da mai bune rezultate dacă experiența și pregătirea lor ar fi folosite **periodic** în cadrul colectivelor de studiu, îndrumare și control ale comitetelor de partid. S-ar evita supraîncărcarea și pulverizarea timpului și energiei cadrelor economice.

La o plenară, din acest an, a Comitetului regional de partid Maramureș, conducerea combinatului minier Baia Mare a fost criticată, cu temei, pentru minusuri în activitatea organizatorică și economico-financiară (pierderi planificate în 1967 de peste 93 milioane de lei). Tot pe atunci, în secretariatul comitetului regional de partid s-a discutat și despre un caz ieșit din comun: directorul comercial al acestei mari unități industriale avea de îndeplinit nu mai puțin de unsprezece sarcini obștești. La trei săptămîni după discuția din secretariat, l-am întrebat pe tovarășul respectiv dacă a fost eliberat de unele dintre aceste sarcini pentru a se dărui cu toate forțele îmbunătățirii activității în compartimentul de care răspunde la combinat. Nici vorbă. A rămas în continuare membru în biroul executiv al Consiliului regional Maramureș al Uniunii Generale a Sindicatelor; președinte al clubului sportiv „Minerul", membru al Consiliului U.C.F.S. pe regiune; membru într-un comitet de cultură și artă; membru în comisia regională pentru prevenirea inundațiilor; președinte... membru...

Cînd își îndeplinește tovarășul Alexandru Chereches sarcina principală de membru de partid: cînd participă la cît mai multe ședințe sau cînd aportul său personal ca director comercial și al celor din subordinea sa este substanțial în diminuarea pierderilor planificate pe care le înregistrează combinatul minier?

Organizații de masă, obștești, diferite instituții își lărgesc aria de cuprindere cu ajutorul unui mare număr de activiști nesalariați. Cînd însă mai mulți își pun ochii pe un om, fiecare promițîndu-i „doar o ședință pe lună", înseamnă că din comoditate tind să-l încarce cu sarcini pe cel învățat cu munca, cu greul. Tocmai de aceea ar fi util ca, înainte de a încredința sarcini obștești unor tovarăși, organizațiile de masă să se consulte, în prealabil, cu organizația de partid din unitatea respectivă asupra „gradului de încărcare" a tovarășului pe care au pus ochii...

Una din căile sigure de natură să determine ridicarea eficienței activității organelor de partid, valorificarea cît mai deplină a potențialului uman de care dispun, evitarea irosirii energiei este fără îndoială cunoașterea de către organizația de partid în amănunțime a activității fiecăruia, exigența înaltă, îndrumarea și controlul exercitat permanent pentru îndeplinirea de către fiecare comunist a sarcinilor trasate de partid.

Constantin MORARU

viața de partid

Micile mizerii

(Urmare din pag. I)

— spunea în încheiere cititoarea noastră — își poate îngădui un ins să facă „zile negre" semenului său?".

Trebuie să recunoaștem că cicăleala aceasta poate fi atît de corosivă încît ar putea măcina nervi de oțel, nu numai o fiiravă ființă. Dar în afară de avariile de ordin psihic, se înțelege că a avut de suferit însăși lucrarea asupra căreia s-a aplecat laboranta.

Există un fond general de elan, o capacitate cerebrală, o forță și o dispoziție favorabilă pentru muncă de bună calitate. În cazul micilor mizerii, sîcîitoare și neîntrerupte, se atentează la acest fond comun, i se diminuează potențialul. Desigur, teoretic vom fi înclinați să respingem afirmația. Cum adică, sarcini importante, activități de mare răspundere, să fie afectate de susceptibilitatea unuia sau altuia față de „micile mizerii" făcute de un mic birocrat încărcit? Unde e conștiința, unde este voința, hotărîrea de a învinge greutățile? **Sînt la locul lor.** Dar ce te faci dacă nu toată lumea are rezistența și forța cuvenită de a respinge, sau indiferența necesară pentru a se apăra de duritățile partenerilor, față de care ai frontul complet descoperit?

Micile mizerii ni le servim de multe ori reciproc, ca pe o sare amară care elimină niște reziduuri de răutăți adunate undeva în ungherele ființei noastre. Întinzi în troleibuz o hîrtie de 5 lei și taxatorul revarsă asupra ta o ploaie de necuviințe pentru că ți-ai permis să nu-i dai mărunțiș: La rîndul dumitale, te răstești la un șofer pentru că nu te-a ocolit mai bine cînd treceai strada distrat și pe unde nu era permis. Pentru cîți n-ar trebui oare să se instituie cercuri cu seminarizări speciale în jurul bunei zicale românești „ce ție nu-ți place, altuia nu-i face"!

Contactul cu un făcător de mizerii cîteodată te deconcertează complet. Acum 3—4 zile, aflîndu-mă în magazinul metalo-chimic din calea Dorobanți colț cu Ștefan cel Mare, am asistat la următorul dialog dintre un vînzător și un client:

— V-am mai întrebat de tabla aceea, știți...

— Și ce ți-am spus atunci? Sau stai prost cu memoria?

— Nu știu... era vorba parcă să mai revin...

— Dar acum? Ce **latru** eu de un sfert de oră? Că n-am, nu? Ce, sînt patron să-ți aduc ce vrei?

„Coada" din fața tejghelei, deasupra căreia, pe o tăbliță, la vedere, stătea scris „Gestionar Dincă Alexandru", a încremenit. „Ce tragedie, comentau oamenii, cînd începe comerțul pe mîna unor astfel de indivizi!" Un asemenea vînzător izgonește pur și simplu clientela. Și de ce? Pentru că tovarășul său de tejghea, organizația sindicală, responsabilul unității îi tolerează ieșirile huliganice, iar mulți clienți nu se amestecă, neavînd poftă să se pună cu... unul ca el.

Cum să se procedeze cu acești oameni? Să vorbim despre ei, să vorbim despre atitudinea lor sau nu?

În urma unei anchete publicate de ziarul nostru, am primit următoarea scrisoare: „Vă adresez rîndurile care mă frămîntă deoarece una din persoanele discutate în articol mi-a produs și mie o teribilă dezamăgire sufletească, făcîndu-mă să-mi pierd aproape încrederea în triumful adevărului... Sînt muncitor forjor. L-am criticat o dată sincer, muncitorește, pe acest om pentru unele abuzuri. Mi-a spus: „Ascultă maestre, mie să nu-mi faci tu educație. Să știi că subsemnatul nu știe să iert!" Și nu m-a iertat. Mi-a înscenat un proces de calomnie, a căutat să-mi facă viața imposibilă în întreprindere etc. Această nedreptate strigătoare la cer m-a făcut să mă ambiționez să mă înscriu la facultatea de drept, cursuri fără frecvență. Vreau din tot sufletul să ajung să împart și eu dreptate, dreptate adevărată..." declară în încheierea scrisorii tînărul M.I.

Chiar în aceeași zi, la redacție s-a primit, în aceeași chestiune, o scrisoare cu un conținut diametral opus. Semnatarul — E. Moraru — ne atrage atenția că cetățeanul citat în ancheta noastră „deși poate a greșit grav, este și el o ființă sensibilă, iar o critică publică l-ar jigni în tot ce are mai scump în el".

— Și ce ți-am spus atunci? Sau stai prost cu memoria?

— Nu știu... era vorba parcă să mai revin...

— Dar acum? Ce **latru** eu de un sfert de oră? Că n-am, nu? Ce, sînt patron să-ți aduc ce vrei?

„Coada" din fața tejghelei, deasupra căreia, pe o tăbliță, la vedere, stătea scris „Gestionar Dincă Alexandru", a încremenit. „Ce tragedie, comentau oamenii, cînd începe comerțul pe mîna unor astfel de indivizi!" Un asemenea vînzător izgonește pur și simplu clientela. Și de ce? Pentru că tovarășul său de tejghea, organizația sindicală, responsabilul unității îi tolerează ieșirile huliganice, iar mulți clienți nu se amestecă, neavînd poftă să se pună cu... unul ca el.

Cum să se procedeze cu acești oameni? Să vorbim despre ei, să vorbim despre atitudinea lor sau nu?

În urma unei anchete publicate de ziarul nostru, am primit următoarea scrisoare: „Vă adresez rîndurile care mă frămîntă deoarece una din persoanele discutate în articol mi-a produs și mie o teribilă dezamăgire sufletească, făcîndu-mă să-mi pierd aproape încrederea în triumful adevărului... Sînt muncitor forjor. L-am criticat o dată sincer, muncitorește, pe acest om pentru unele abuzuri. Mi-a spus: „Ascultă maestre, mie să nu-mi faci tu educație. Să știi că subsemnatul nu știe să iert!" Și nu m-a iertat. Mi-a înscenat un proces de calomnie, a căutat să-mi facă viața imposibilă în întreprindere etc. Această nedreptate strigătoare la cer m-a făcut să mă ambiționez să mă înscriu la facultatea de drept, cursuri fără frecvență. Vreau din tot sufletul să ajung să împart și eu dreptate, dreptate adevărată..." declară în încheierea scrisorii tînărul M.I.

Chiar în aceeași zi, la redacție s-a primit, în aceeași chestiune, o scrisoare cu un conținut diametral opus. Semnatarul — E. Moraru — ne atrage atenția că cetățeanul citat în ancheta noastră „deși poate a greșit grav, este și el o ființă sensibilă, iar o critică publică l-ar jigni în tot ce are mai scump în el".

Și eu îi

În jurul „mesei rotunde" organizate de „Scînteia" cu conducători de întreprinderi și economiști din Cluj despre:

ȘTIINȚA CONDUCERII ECONOMICE

Cum simțiți „pulsul" producției? Pe ce bază emiteți diagnosticuri?

Conducerea modernă a activității productive, în scopul obținerii unei eficiențe înalte, necesită cunoașterea amănunțită, axată pe direcții precise și nu la întîmplare, a „pulsului" întreprinderii — prognoza sau diagnosticarea economică fiind o emanație, adică efectul competenței și răspunderii în dirijarea curentă și de perspectivă a proceselor complexe care au loc într-o unitate industrială. Ce elemente concură la cunoașterea „pulsului" economic?

Nicolae Ciovîrnache, director economic al Fabricii de pielărie și încălțăminte: Mai întîi, cred că intervine **structura propriu-zisă a conducerii.** De ce? În componența fabricii noastre intră 34 de verigi organizatorice. Creșterea eficienței fiecăruia dintre cele 450 de sortimente și ridicarea gradului de rentabilitate a acestora nu sînt deloc chestiuni facile. Mai ales, dacă ținem seama că anual asimilăm multe sortimente. De pildă, **pentru trimestrele II și III din anul curent s-au acceptat de către organele comerciale circa 70 de modele noi, 50 la sută fiind destinate exportului.** Vechea structură a conducerii nu mai putea permite cunoașterea „pulsului" fiecărui sector și nu mai putea asigura o dirijare concretă și competentă a întregii activități economice. De aceea, fabrica noastră a adoptat o nouă schemă organizatorică de conducere.

— Care sînt avantajele concrete ce se obțin în dirijarea efectivă a activității întregii fabrici?

— Fiecare cadru de conducere dirijează nemijlocit un compartiment din activitatea întreprinderii. Această conducere are un caracter creator, **obligînd direct factorii cu munci de răspundere să gîndească la luarea deciziilor și să dovedească responsabilitate în aplicarea lor.** Cu puțin timp în urmă, se obținea o informare incompletă și la nivel mediocru, se întocmeau zeci și sute de note interne, irosindu-se multe ore de muncă. Evident, noua structură a conducerii înlătură aceste carențe și e capabilă să asigure **o informare sistematică și operativă în legătură cu desfășurarea activității fiecărei verigi organizatorice.** Totodată, prin ea se realizează **funcționarea permanentă a principiului muncii colective,** o cooperare continuă între verigile organizatorice și de producție.

— Cum se asigură cunoașterea „pulsului" producției, pe ansamblul fabricii, precum și la nivelul secțiilor, atelierelor și sectoarelor?

— Vechea structură de conducere s-a dovedit a avea imperfecțiuni evidente, fapt ce s-a concretizat în menținerea a 43 de produse, în valoare de 4,8 milioane lei, cu pierderi în cursul anului 1966, cu toate că, pe ansamblu, s-a lucrat cu beneficii. Aceasta, tocmai datorită caracterului general în care s-a acționat asupra realizării indicatorilor de plan. Prețul de cost s-a apreciat numai la nivel de secție sau fabrică. Așa s-a deschis poarta pentru unele cheltuieli neproductive, pentru sortimente nerentabile. Acum, **se urmărește îndeaproape abaterile față de plan, pe marile capitole de activități productive: la nivelul producției, indicatorilor de muncă și salarii, la fonduri fixe, consumurile de materii prime și materiale, respectarea contractelor și a numărului mediu scriptic de salariați.** Nu mai intru în amănunte. Fapt este că pe baza investigării proceselor din secții și ateliere, din sectoare, **sîntem capabili să emitem diagnosticuri economice care se verifică în practică.**

Neîndoielnic, experiența Fabricii de pielărie și încălțăminte din Cluj — creionată pe scurt, dar care merită extinsă și în alte unități economice — demonstrează că **structura rațională a conducerii tehnico-administrative, bine adaptată la cerințele vieții, influențează favorabil dirijarea efectivă a activității productive.**

Iosif Bot, directorul uzinei „Unirea": Și pentru noi eficiența înaltă constituie un atribut esențial. Dau un exemplu. În 1962, războiul de țesut bumbac îl realizam la un preț de 42 600 lei. Acum, el ne costă numai 22 000 lei, iar pe această cale obținem beneficii de peste 22 milioane lei. Pe lîngă colectivul de conducere există un **consiliu tehnic,** condus de către director, în care sînt cooptați cei mai buni ingineri și tehnicieni, maiștri și fruntași în producție. Din discuțiile purtate în consiliul tehnic se pot contura idei bine fundamentate, care aplicate dau rezultate deosebite. De pildă, prin mecanizarea vopsitoriei am reușit să reducem numărul de muncitori de la 90 la 45, creînd totodată condiții mult mai bune de lucru. Prin raționalizarea transporturilor interne, introducînd sistemul de containere, s-a obținut de asemenea o economie de circa 36 de muncitori. **În afară de unele piese de schimb, noi nu avem produse nerentabile.**

— Ce probleme urmăriți și investigați în mod curent?

— Noi **cunoaștem zilnic producția marfă fabricată, cea facturată, precum și producția marfă vîndută și încasată, beneficiul.** De asemenea, ni se prezintă zilnic date cu privire la valoarea produselor finite în stoc, a facturilor în circuitul bancar, a celor refuzate la plată. Nu ne scapă din vedere disponibilul în contul de decontare, creditele curente de plan și temporare, împrumuturile restante. În ce privește **diagnosticurile** sau **prognozele, ne-am limitat deocamdată la încasările de realizat, plățile efectuate, evoluția disponibilului în contul de decontare și a împrumuturilor restante** — care se anticipează pe un termen de trei zile.

Directorul de la „Unirea" ne-a arătat, într-adevăr, ce elemente se urmăresc zilnic de către conducerea uzinei. Apreciem însă că problemelor economice și financiare, de sporire a eficienței, nu li se acordă importanța cuvenită, sau mai bine zis **datele se înregistrează ca atare, fără să se acționeze asupra cauzelor care provoacă nașterea unui neajuns sau altuia.** *Spicuim, în acest sens, dintr-o situație operativă întocmită pe 7 aprilie a.c. Prognoza, sau diagnosticul pe următoarele trei zile, prevedea ca nivel al împrumuturilor restante suma de 1 803 000 lei, adică cea din data de... 6 aprilie a.c., ceea ce înseamnă că, efectiv,* **timp de trei zile conducerea uzinei nu și-a propus să întreprindă nimic pentru diminuarea acestor împrumuturi păgubitoare.**

Dorina Pologea, inspector bancar: La „Unirea" se aplică, în unele sectoare, o metodă eficientă de cunoaștere a cheltuielilor pe produs, metoda normativă. Numai la turnătorie nu, adică tocmai în acel sector unde cheltuielile înregistrează variații mari, generate de rebuturi, de pierderi materiale și bănești. **Se întocmesc evidențe, dar ce folos dacă economiștii de aici nu prea se pricep să le citească și să le interpreteze.** Așa se și explică calitatea scăzută a prognozelor economice și lipsa lor de orientare spre o eficiență concretă. În uzină s-a creat o atmosferă anormală, întrucît fiecare salariat, de la cea mai mică funcție pînă la cea mai mare, cu orice probleme mărunte, vine și se adresează directorului. Consecința: **tovarășii din conducerea uzinei, directorul ei, au tot mai puțin timp pentru diagnosticarea proceselor economice și financiare. Mai intervin apoi diversele organe de control ale căror vizite sînt foarte frecvente și care analizează concomitent, sau la perioade scurte, aceleași probleme.** Nu de puține ori, ne călcăm pe picioare, cum se spune, organele băncii cu cele de la statistică, control și revizie, sindicatul local și regional. De fiecare dată, cînd aceste organe apar în uzină, sustrag de la munca lor o serie de cadre cu funcții de răspundere și, în primul rînd, pe directorul ei.

Într-adevăr, aglomerația de inspectori și controlori nu numai că macină timpul conducerilor de întreprinderi, dar, uneori, e lipsită de o eficiență concretă. Iată de ce se impune coordonarea pe plan local a desciderilor în întreprinderi, reglementarea lor, orientarea acestora spre obiective precise, evitîndu-se paralelismele, urmărindu-se mai ales finalizarea eficientă a acestor vizite și deplasări.

Alexandru Toth, director la întreprinderea „Armătura": **Zilnic ne „înhămăm" la probleme mărunte. Ne ocupăm de sute de probleme și nu de puține ori nu rezolvăm nici una.** Eu am fost și dispecer și șef serviciu aprovizionare și tehnolog, aproape în fiecare zi. În acest timp, ne scapă din vedere, desigur, problemele de concepție, de conducere, de perspectivă, a activității întreprinderii. Costurile de producție le urmărim numai la sfîrșitul lunii, și nu zilnic, întrucît nu dispunem de nici un sistem precis de calcul în acest sens. Există doar fișe de consum limită. Nici beneficiul nu se poate urmări zilnic, întrucît, așa cum am spus, costurile de producție pe elementele principale de cheltuieli nu se evidențiază cu exactitate măcar decadal sau semidecadal. Vina este a noastră. La „Unirea" se aplică cu succes metoda normativă de urmărire a cheltuielilor pe produs. **Metoda ar trebui extinsă la toate uzinele, prevenindu-se cheltuielile neeconomicoase și neproductive,** de orice natură ar fi ele.

Nu întîmplător, la „Unirea" și „Armătura" stăruie anumite neajunsuri. Indicăm cîteva, legate de problema eficienței producției. La „Unirea", în primul trimestru: pierderi din rebuturi peste 350 000 lei, cheltuieli neeconomicoase aproape 500 000 lei, variația în îndeplinirea normelor între 128—133 la sută, în timp ce numărul orelor suplimentare s-a ridicat la aproape 4 000. La „Armătura", tot în trimestrul I: pierderi din rebuturi aproape 1 milion lei, stocuri supranormative mari, neritmicitate cronică, utilizarea sub posibilități a capacităților de producție.

Cînd și cum luați decizii?

Alexandru Șidlov, controlor revizor: Cunosc bine modul în care conducerea tehnico-administrativă a Fabricii de pielărie și încălțăminte procedează la luarea deciziilor. Pe scurt, există un sistem de conducere eficient, care poate să intervină cu măsuri optime pentru rezolvarea problemelor de producție și economico-financiare. Dar și aici apar defecțiuni. Voi da un exemplu. Eram într-una din zilele trecute la secția de tăbăcărie minerală. Se punea chestiunea înlocuirii rumegușului cu talc. La un moment dat, însă, în urma acestei înlocuiri, pe piei au apărut pete, conținînd anumite substanțe alcaline. Șeful secției, așa cum era firesc, s-a adresat imediat inginerului-șef care se ocupă de problemele chimice în uzină, arătîndu-i că situația trebuie rezolvată imediat, întrucît altfel se produc pagube destul de mari. Răspunsul a fost: **nu pot veni, întrucît am o ședință.** Iată deci că și la această uzină, în probleme importante, deciziile se iau, uneori cu întîrziere.

Nicolae Ciovîrnache: Nu mă feresc să dau și eu un exemplu. De pildă, în trimestrul I ni s-a oferit o comandă importantă dintr-un sortiment care în anul 1966 a fost fabricat de către „Banatul" din Timișoara. Conducerea fabricii a făcut o analiză comparativă a prețului de cost unitar al sortimentului respectiv pe fiecare articol de calculație. Am ajuns la decizia că la unele articole de calculație nu ne putem încadra în parametrii prețului de cost obținut la „Banatul", în anul trecut. S-a făcut o reexaminare foarte minuțioasă a procesului tehnologic și a rezultat o concluzie surprinzătoare. Deși aveam impresia că din punct de vedere tehnic noi sîntem superiori „Banatului", totuși s-a constatat că aceștia întreprindere, prin adoptarea unor dispoziții ingenioase și destul de simple, a reușit să reducă timpul de confecționare a unei perechi de pantofi și să obțină în final un preț de cost unitar al manoperei directe de aproape trei ori mai mic decît cel prevăzut inițial de fabrica noastră. Aplicînd aceste dispoziții și efectuînd o analiză tehnică a procesului tehnologic pe faze de lucru, am obținut și noi un preț de cost mult mai redus. Deci, **în luarea deciziilor, mai ales cînd e vorba de rentabilitate, trebuie confruntate cît mai multe variante, pe bază de analize comparative a rezultatelor, atît din țara noastră cît și pe plan mondial, chiar de către întreprinderile care se consideră că au un înalt grad de tehnicitate și economicitate, întrucît experiența înaintată poate fi găsită, nu de puține ori, la fabrici mai mici, dar cu colective și conduceri inimoase, competente.**

Ștefan Mureșan, directorul întreprinderii „Terapia": În prezent, avem 10 produse cu pierderi care totalizează 600 000 lei. Din acestea, numai două provoacă o pierdere de 520 000 lei — acidul glutanic liber și clorhidratul de acid glutanic. Explicația majoră a acestei nerentabilități este faptul că **tehnologia și utilajele pe care le folosim sînt învechite.**

— Ați ajuns la această concluzie. Atunci, de ce ați luat decizia de a lucra și în acest an cu pierderi planificate?

— Noi ne-am interesat îndeaproape de înlăturarea acestor pierderi. La ora actuală am pus la punct un proces de biosinteză foarte economic, precum și o tehnologie de fabricație pe principiul fermentației, care asigură scăderea prețului de cost de la 360 lei pe kg la 136 lei. La cele două produse cu pierderi, după noua tehnologie pe care am amintit-o, în loc de pierderi am obține beneficii. **Ministerul Industriei Chimice nu ne sprijină însă în aplicarea ei.** Noi am solicitat fonduri de vreo 19 milioane lei, care s-ar recupera în numai un an și trei luni. Pe această cale **am obține o rentabilitate de circa 154 la sută, iar productivitatea muncii ar crește de aproximativ 7 ori.** În plus, întreprinderea noastră este dispersată, avînd cinci secții de producție și 6 depozite în raza orașului Cluj. Numai **din cauza transporturilor de materii prime și materiale între secții sau depozite pierdem anual circa 2,5 milioane lei.**

Alexandru Toth: Anul trecut am avut o ritmicitate aproape ideală. Acum, **cu toate deciziile luate nu mai reușim să producem ritmic,** în ultima decadă a fiecărei luni realizăm „grosul" planului. Asupra eficienței economice greevează **coeficientul ridicat de rebuturi, în bună parte datorate neglijenței.** În timp ce în 1966 nu se urmăreau rebuturile pe oameni și cauze, astfel ca să putem interveni cu decizii de înlăturare și recuperare a lor, anul acesta cu ajutorul organelor bancare am introdus o evidență strictă în acest domeniu. Luînd măsuri de sancționare și, totodată, de cointeresare a muncitorilor, am obținut o serie de rezultate pozitive. Astfel, **dacă în luna ianuarie procentul de rebut s-a ridicat la 15 la sută, în februarie a scăzut la 13 la sută, iar în martie a ajuns la numai 7 la sută.**

Valeriu Vlăduț, controlor revizor: Conducerea întreprinderii „Armătura" se lasă greu atunci cînd este vorba de aplicarea imediată a unor măsuri sau de luarea unor decizii. Am avut repetate discuții pe tema rebuturilor. De fiecare dată, ea susținea sus și tare că este imposibil să se reducă procentul de rebuturi. În fața unor asemenea „argumente", **noi am trecut la sancțiuni, imputînd conducerii întreprinderii 11 000 lei.** Ca printr-o minune, toate forțele au fost mobilizate, s-a analizat precis fiecare cauză a rebuturilor și s-a intervenit pentru curmarea lor. Așa se explică în bună parte cifrele date aici de directorul de la „Armătura".

Pluskal Iosif, inspector bancar: De ani de zile se manifestă deficiențe în cadrul serviciului de aprovizionare de la „Armătura". **Conducerea întreprinderii tolerează o serie de cadre necorespunzătoare din punct de vedere al pregătirii lor.** Serviciul de aprovizionare achiziționează în neștire o serie de materiale de care întreprinderea nu a avut și nici nu va avea nevoie vreodată. Lipsa de competență tinde să fie acoperită de către conducerea întreprinderii. În luna martie, atît directorul cît și inginerul șef s-au transformat în adevărați dispeceri de aprovizionare. De ce nu se pune odată la punct acest serviciu?

Amînarea luării unor decizii și hotărîri ferme, *cînd este vorba de daune aduse colectivului, economiei naționale,* **echivalează cu fuga de răspundere.** *(Menționăm, de pildă, că la „Armătura" există cea mai mare cantitate de... mături pe un salariat — 10 sau 15! Este tot o ispravă a serviciului de aprovizionare. Nu mai punem la socoteală stocurile supranormative de marșalită, bare din metal, pietre de polizor, acid boric...). Recomandăm directorilor de la „Terapia" și „Armătura" să mediteze asupra consecințelor ce decurg de aici, asupra poziției de toleranță față de cei care păgubesc economia națională.*

Cum difuzați hotărîrile? Asigurați aplicarea lor riguroasă?

Tenkei Iosif, inginer șef adjunct la uzinele „Tehnofrig": După părerea mea, efectul deciziilor nu se ridică la nivelul dorit, întrucît **deciziile care se iau la nivel de conducere într-o uzină parcurg o cale prea lungă pînă să se aplice acolo unde se simte nevoia.** Începînd cu luna ianuarie, noi am schimbat radical procedura de luare și aplicare a deciziilor. Persoanele care trebuie să ia o hotărîre sînt informate din timp, astfel încît deciziile să fie oportune și eficiente, evidențiindu-se, totodată, căile de îndeplinire a lor. **S-a interzis intervenția directă, peste capul șefului de secție, în procesul de producție a conducerii uzinei.** Orice decizie în producție este dispusă numai de către șeful de secție. Conducerea controlează aplicarea hotărîrilor. Evident, mai avem o serie de probleme de rezolvat. **Mă refer, în special, la treptele multiple care mai există între conducerea întreprinderii și executanți.** De asemenea, se constată anumite paralelisme între cadrele de conducere și cele din subordine, și de aici neînțelegeri în aplicarea riguroasă a hotărîrilor, în aprecierea efectelor lor.

Simion Urianu, secretar al Comitetului de partid de la uzinele „Tehnofrig": În parte, lucrurile așa stau. Dar... există un dar! Practic, **nu am reușit să propulsăm actuala conducere a uzinei din inerția moștenită, să-i îmbunătățim stilul de îndeplinire a hotărîrilor la nivelul cerințelor de acum.** Directorul, inginerul șef și contabilul șef iau aproape în fiecare zi uzina, de la poarta unu pînă la poarta doi, plimbîndu-se prin secțiile de producție vreo două-trei ceasuri, cică cu scopul de a controla cum se desfășoară producția. Intervențiile sînt fie superficiale, fie total inoportune. S-a spus că au fost luate o serie de decizii deosebit de eficiente de către conducerea uzinei. Da, într-adevăr, trebuie să recunosc că **noi sîntem experți în luarea deciziilor.** Uneori **măsurile sînt bine gîndite, însă se aplică cu foarte mare greutate.** Anul acesta s-au inițiat vreo 56 de decizii directoriale. *(Însăși numărul lor denotă o anumită tendință de formalism și birocrație, de justificare și acoperire, potrivit: „ce vreți, noi am ordonat, ne-am zbătut, etc., etc.", — n.r).* Amintesc doar cîteva. De pildă, cele care vizau folosirea judicioasă a timpului de lucru. Calculele arată că **în prezent se poate obține ușor un spor de producție de aproape 40 la sută, prin mai buna utilizare a fondului de timp.** Aceste rezerve nu s-au fructificat, decizia sau deciziile nu au fost aplicate. Și acum, în secțiile de producție, în timpul programului, o serie de muncitori nu sînt la mașină, se plimbă mult, părăsesc locul de muncă cu o jumătate sau chiar un ceas mai devreme.

— Dar comitetul de partid ce rol joacă?

— Am întreprins diverse acțiuni, dar **nu toate sînt susținute și de măsuri corespunzătoare ale conducerii tehnico-administrative.** De fapt „exigența" conducerii uzinei se desprinde și din următoarele: **la conferința de partid pe uzină s-a hotărît redresarea ritmicității producției, prin obținerea unui decalaj optim între secțiile de fabricație.** Nimic nu s-a întreprins pînă acum, cu toate că această hotărîre a fost votată și de conducerea uzinei. Comitetul de partid nu va mai putea trece cu vederea aceste stări de lucruri.

Traian Trif, secretar al Comitetului de partid de la uzina „Unirea": În cursul anului precedent, ca de altfel și în acest an, ritmicitatea producției a avut mult de suferit. La ședința de partid din 13 decembrie 1966, s-a hotărît ca organizația de partid din secția turnătorie și conducerea secției să ia măsuri pentru a crea un decalaj, pînă la sfîrșitul trimestrului I 1967, de cel puțin 30 de zile, între turnătorie și prelucrări mecanice. **Măsurile au fost luate cu întîrziere, trecîndu-se la organizarea producției în două schimburi abia după o lună de zile, iar decalajul amintit nu s-a realizat.**

— Cum a reacționat comitetul de partid? Mai există asemenea cazuri?

— Da, există. Zilnic se pierd cîte 1—2 ore. Nici în acest domeniu, conducerea uzinei și a sectorului de turnătorie nu au întreprins ceva serios pentru introducerea unei discipline riguroase a muncii. Recent, comitetul de partid a analizat din nou această situație și a stabilit noi termene de aplicare a măsurilor. Din păcate, însăși conducerea uzinei nu respectă uneori hotărîrile luate de comun acord. **Comitetul de partid nu este mulțumit de felul cum unii șefi de secție, mă refer în special la sectorul de prelucrare, își aduc la îndeplinire obligațiile pe care le au pe linie de producție.** Conducerea administrativă a uzinei nu a luat măsuri de sancționare a șefilor de secții care au manifestat neglijență și incompetență în activitatea lor, cu toate că secțiile de turnătorie și prelucrări mecanice nu și-au realizat indicatorii de plan. Probabil, lucrurile nu aveau înfățișarea de acum dacă interveneam la momentul potrivit cu măsuri energice.

Secretarul comitetului de partid de la „Unirea" își exprimă acum regretul că nu s-a intervenit la timp cu măsuri energice. Cine l-a oprit? De ce conducerea uzinei nu a fost trasă la răspundere?

CONCLUZII LA „MASA ROTUNDĂ"

● **EXPERIENȚA ÎNAINTATĂ ÎN DOMENIUL CONDUCERII ACTIVITĂȚII ECONOMICE NU CIRCULĂ OPERATIV ÎN ORAȘUL CLUJ, CU TOATE CĂ FABRICA DE PIELĂRIE ȘI ÎNCĂLȚĂMINTE A OBȚINUT UNELE SUCCESE DEMNE DE A FI VALORIFICATE.**

● **UNII DIRECTORI DE ÎNTREPRINDERI S-AU „ÎNHĂMAT" LA TOATE TREBURILE MĂRUNTE ALE ÎNTREPRINDERILOR. TRANSFORMAREA DIRECTORULUI ÎN DISPECER, ȘEF SERVICIU APROVIZIONARE ETC., ETC., ESTE SEMNUL UNUI STIL PERIMAT DE CONDUCERE A ÎNTREPRINDERII.**

● **CÎND CONTROLUL BANCAR ȘI FINANCIAR INTERVINE ENERGIC — CAZUL ÎNTREPRINDERII „ARMĂTURA" — CHIAR NEAJUNSURILE ÎNTRATE ÎN „TRADIȚIE" POT FI ÎNLĂTURATE OPERATIV.**

● **EXISTĂ O ANOMALIE: HOTĂRÎRI BUNE SÎNT ABANDONATE. ANUMITE CONDUCERI DE ÎNTREPRINDERI DEPUN EFORTURI SALUTARE PENTRU A AJUNGE LA CONCLUZII ȘI DECIZII REALISTE, JUSTE, DAR NU MAI DOVEDESC ENERGIA NECESARĂ PENTRU A ASIGURA APLICAREA LOR RIGUROASĂ. OR, O CARACTERISTICĂ A CONDUCERII MODERNE ESTE TOCMAI APLICAREA RIGUROASĂ A PROPRIILOR DECIZII.**

● **UNELE ORGANIZAȚII DE PARTID DIN ÎNTREPRINDERI SE LIMITEAZĂ LA A CONSTATA. ÎN ACEST MOD SE SCAPĂ DIN VEDERE ESENȚIALUL: EXERCITAREA PERSEVERENTĂ A CONTROLULUI DE PARTID, SPRE A DETERMINA CONDUCERILE ÎNTREPRINDERILOR SĂ INTERVINĂ ENERGIC PENTRU ÎNLĂTURAREA LIPSURILOR. POZIȚIA DE ESPECTATIVĂ, DE TOLERARE A UNOR NEAJUNSURI ESTE CONTRARĂ PREVEDERILOR STATUTARE. CÎND ORGANIZAȚIILE DE PARTID DE LA „UNIREA" ȘI „ARMĂTURA" DIN CLUJ VOR DEPĂȘI STADIUL CONSTATĂRILOR?**

Masă rotundă organizată de Petre NEDELCU și Viorel SĂLĂGEAN

Convorbire cu artistul poporului Ștefan Ciobotărașu

Expresivitatea dialogului cinematografic

Cuvîntul, încrustat în dialog, este un mijloc important de comunicare a mesajului unui film, dar funcția lui, greutatea lui specifică diferă în cinematografie față de teatru. Aparatul de filmat este el însuși foarte vorbăreț, imaginea cinematografică este îndeobște grăitoare prin ea însăși — ceea ce impune o deosebită atenție și drămuire în folosirea cuvîntului, atît în ce privește ponderea și expresivitatea dialogului în scenariu, cît și în ce privește firescul rostirii replicilor de către actor. Sînt două aspecte intim legate între ele și care condiționează în bună măsură acea calitate esențială și rîvnită a operei de artă cinematografică: AUTENTICITATEA. Ce probleme ridică, în momentul de față, dialogul în filmele românești? Această întrebare a făcut obiectul unei convorbiri pe care am avut-o, recent, cu artistul poporului ȘTEFAN CIOBOTĂRAȘU.

— În filmele noastre din ultima vreme, vorbirea personajelor s-a apropiat, uneori simțitor, de ceea ce ar trebui să fie dialogul cinematografic — ne-a spus interlocutorul. Progresul este, firesc, rezultat al experienței acumulate de-a lungul anilor de filmul românesc și de slujitorii săi. Cu toate acestea, o discuție pe această temă mi se pare foarte oportună, deoarece inegalitățile în materie de dialog existente încă și pe care le-am observat atît ca actor, cît și ca spectator de film, sînt — după părerea mea — intim legate de unele aspecte mai generale ale dezvoltării cinematografiei naționale.

— *Cum se manifestă și ce probleme ridică aceste inegalități pe platoul de filmare?*

— Adeseori, în munca noastră pe platourile de filmare, operăm retușuri în dialogul personajelor pe care le interpretăm, intervenind — împreună cu regizorul — în sensul eliminării unor replici prea stufoase, înlocuind un cuvînt sau altul care nu se potrivesc.

— *Acest gen de intervenții, necesare, sînt obișnuite și în teatru fiind, adeseori, inerente creației actoricești. Ele constau îndeobște în scurtări și nu în adausuri și, în nici un caz, nu se repercutează asupra structurii unui rol, nu influențează ideile filmului. Care este eficiența lor?*

— Dialogul încărcat, balastul de cuvinte apare de obicei cînd autorul scenariului, om de litere, n-a intuit încă specificul dramaturgiei cinematografice, care se bazează pe expresivitatea vizuală a imaginii și reclamă o maximă *concizIune*. Se poate întîmpla ca acest balast să acopere o povestire densă, bogată în idei, cu caractere și conflicte puternice. Operația de „curățire" despre care am amintit este posibilă și salutară în acest caz. Au fost însă și situații în care o vorbărie pseudo-literară ascundea lipsa de substanță, în așa fel încît dacă s-ar fi redus dialogul n-ar mai fi rămas mai nimic. Intrate în producție, scenariile din această categorie, extrem de ingrate pentru actori, nu pot duce decît la eșec. Este un fapt constatat că ori de cîte ori scenariul este subțire, artificial, schematic, cînd eroii și raporturile dintre ei nu sînt bine conturate, cînd ideile viitorului film nu sînt clare, pe ecran apare logoreea. Ca în desenele neinspirate care cer explicații scrise pentru a fi înțelese de privitor.

— *Spuneați că filmul cere maximă concizIune. Este adevărat. Dar viabilitatea, autenticitatea dialogului depind exclusiv de „cantitatea" cuvintelor?*

— Desigur că nu. „Discursurile" par, prin definiție, anti-cinematografice dar cred că cuvîntarea din final rostită de minerul pe care l-am întruchipat în „Lupeni 29" este un moment cinematografic reușit, după cum, ca spectator, nu m-a deranjat masivitatea dialogului din filme ca „Procesul maimuțelor" sau „Procesul de la Nürnberg" — ci dimpotrivă, și nici dialogul cîntat din „Umbrelele din Cherbourg". Totul depinde de conținutul dramatic al replicilor, de tema și genul filmului, de justificarea artistică, de acoperirea în idei a cuvintelor rostite pe ecran, de factura rolului respectiv. Și, îndeobșebi, depinde de știința de a obține complexitatea prin simplitate, de capacitatea autorilor și a actorului de a intui — pînă în cele mai mici nuanțe — firescul autentic al gîndirii și exprimării oamenilor înfățișați în film. Căci dacă un țăran va vorbi în film fals-sfătos, dacă un muncitor va exprima sentențios platitudini sau un intelectual va fi pus să debiteze prețiozități — dialogurile, chiar dacă ar fi „economice" ca întindere, tot vor părea lungi și plictisitoare.

— *Și în ce privește calitatea rolului în ansamblu, ceea ce contează este nu întinderea, ci densitatea umană...*

— Îmi amintesc întotdeauna cu dragoste despre unele personaje chiar episodice care au avut această densitate, făcîndu-mă să mă simt angajat în conflictul filmului. Bunăoară, cel întruchipat în „Pădurea spînzuraților", care — sub raportul dialogului — mi-a oferit de astădată posibilitatea să exprim o trăire profundă prin cuvinte puține dar pline de miez, izvorîte din cugetul și simțirea unei categorii de eroi care-mi sînt familiari.

— *Se întîmplă ca, pe ecran, un personaj, chiar bine construit, să fie neconvingător din pricina lipsei de autenticitate a interpretării, manifestată adeseori în rostirea nefirească a replicilor.*

— Filmul ridică probleme specifice de nuanțare a vocii, de gradare a intensității verbale, sau chiar de anihilare aparentă a oricărei funcții interpretative — acel laconism extrem care face ca interpretarea să pară „albă"; funcția dramatică a pauzelor, a modulațiilor subtile este cu totul alta decît în teatru, iar accentele retorice, care nu-și mai au rostul nici pe scenă (decît în cazuri anume solicitate, sau între ghilimelele lui Caragiale), în film nu găsesc nici un fel de acuitate. Un simplu oftat sau o simplă privire pot dezvălui un întreg univers de gînduri, mai expresiv decît cea mai superbă tiradă scenică. Evitarea teatralismului și dezvoltarea intuiției cinematografice, cultivarea atenției pentru amănunt mi se par a fi condiții elementare ale reușitei actoricești în film, și direcții esențiale ale colaborării dintre regizor și interpret în procesul de creare a fiecărui rol. Pe această linie au fost obținute, de altminteri, progrese evidente — și aș menționa, ca semnificative, realizările înregistrate în individualizarea figurației care într-o serie de filme — de la „Setea" și pînă la „Lupeni" sau „Dacii" — n-a fost o masă amorfă, ci a impus atenției figuri uneori memorabile. Perfecționarea interpretării actoricești, condiționată și de consistența rolurilor, rămîne o problemă principală a producției de filme artistice.

— *Desigur, calitatea dialogului în film, forța lui expresivă sînt — din punct de vedere al scenariului — probleme de talent, dar și de cunoaștere, de cunoaștere temeinică și subtilă a oamenilor, a vieții.*

— Se poate spune că, în general, filmul este o operă care trebuie să se nască în mijlocul vieții, nu pe masa de lucru. Gradul de interes al temei este în funcție de această cunoaștere — a replicat Ștefan Ciobotărașu, accentuînd că aparența de livresc a unor conflicte de actualitate ilustrează, de cele mai multe ori, tocmai o redusă experiență de viață, o insuficientă cunoaștere. Uneori, conflictele filmelor noastre nu merg pînă la capăt — apar incertitudini care sînt tot de domeniul cunoașterii și care se răsfrîng negativ asupra personajelor, inclusiv în dialog, — îngroșat cu justificări și delimitări verbale care sună strident pe ecran. Există și un revers al medaliei — tendința unor scenariști spre abstractizare, sub influența unor tendințe la modă. Cred că cinematografia noastră a evoluat și pe plan psihologic, și pe plan epic, că-și poate propune, de pildă, realizarea unor filme bazate pe introspecție — au și fost făcute încercări interesante în această direcție.

— *Cum considerați, ca actor, această modalitate?*

— După părerea mea, în astfel de filme actorul poate avea largi posibilități de interpretare și consider că trebuie abordate toate modalitățile, în funcție de cerințele temei, de natura conflictului. Dar am greși dacă pe acest temei am nega bunele tradiții clasice, realiste — de la subiect și expunerea lui pe ecran, pînă la dialog. Aș dori dialoguri mai transante, mai expresiv colorate, aș dori roluri intens dramatice care să apeleze în același timp mai mult la umor, pentru că este în tradiția poporului nostru să nu-și piardă umorul în nici o împrejurare. Dar forța, valoarea dialogului depind, cum spuneam, de încărcătura expresivă și de firescul fiecărei replici, de evitarea vorbirii goale și, în ultimă instanță, de soliditatea de ansamblu a scenariului de film. El trebuie înțeles ca o foarte importantă parte componentă a limbajului cinematografic — instrument valoros de înțelegere între oameni. Pornind de la o tematică în mod real interesantă, de la subiecte capabile să captiveze și să solicite inteligența și sensibilitatea publicului — autorul ar trebui să desfășoare liniile de forță ale filmului ca un ghem adunat din viața lui și desfăcut apoi în direcțiile voite de el, în așa fel încît să-l cointereseze pe actor, să-l angajeze în acțiune, clarificîndu-i și definindu-i intențiile estetice și morale care l-au animat — a adăugat interlocutorul.

— *Dialogul are menirea de a contribui la vehicularea ideilor, fără a dubla desigur imaginea și, mai ales, de a contribui la caracterizarea, la individualizarea eroilor. De ce depinde îndeplinirea cu succes a acestei funcții?*

— Această funcție esențială nu poate fi îndeplinită prin improvizație; ea presupune, pe lîngă simțul replicii cinematografice, familiarizarea cu mediul social și uman descris pe ecran, cu particularitățile psihologice și intelectuale ale personajelor respective, cu modul lor specific de a se exprima. A scrie un dialog de film nu este, de aceea, la îndemîna oricui, și chiar un scriitor înzestrat poate fi depășit de rigorile acestei sarcini. Sînt necesari scriitori scenariști care să aibă cunoașterea de viață și intuiția unui maestru al replicii cum a fost Caragiale, care să știe adică *ce* cuvinte să așternă pe hîrtie, și *cum* vor suna aceste cuvinte în gura actorului, pe ecran.

— *În cinematografiile cu mare tradiție, alături de scenariști — adeseori scriitori de prestigiu — există și dialoghiști, autori de dialoguri. Este o artă și o meserie aparte...*

— ...care cred că ar trebui promovată consecvent și în activitatea de creație a studiourilor noastre. Aceasta, paralel cu atragerea spre film a celor mai buni scriitori care au înclinații și pasiune pentru cinematografie, cu o preocupare susținută din partea studioului în direcția explicării, a clarificării lor asupra cerințelor specifice ale dramaturgiei destinate ecranului.

În succesele noastre de pînă acum și — din punctul de vedere al discuției de față — în creșterea autenticității jocului și a vorbirii actoricești în film, un rol hotărîtor l-au avut, alături de scenariști, regizorii. După părerea mea, aceste progrese sînt deosebit de importante — *a precizat interlocutorul, subliniind:* nu „loviturile", ci acumulările determină procesul de maturizare a cinematografiei în totalitatea ei.

— *Cum ar putea fi stimulat acest proces?*

— Rămînînd în domeniul de care ne ocupăm, cred că, între altele, ar trebui să renunțăm la unele concesii sau subterfugii — cum ar fi practica de a distribui actori cu priză la public în roluri care nu le oferă nimica de spus. Iar în ce ne privește pe noi, actorii, cred că trebuie să privim cinematografia cu maximum de seriozitate, nu ca o „colaborare" ocazională, cum se întîmplă uneori, și să fim exigenți față de noi înșine, ca și față de rolul pe care ar urma să-l facem pe ecran. Cinematografia română dispune de un potențial artistic — inclusiv actoricesc — foarte bogat. Așteptăm scenariile care să ne ofere prilejul unor creații vibrante, memorabile, la înălțimea cerințelor marelui public, față de care, personal, mă simt dator — *ne-a spus, în încheiere, Ștefan Ciobotărașu.*

D. COSTIN

tv

18,00 — **Pentru cei mici** A.B.C. ...Mic atlas în imagini.
18,30 — **Pentru tineret:** Biografii obișnuite.
18,50 — **Publicitate.**
19,00 — **Telejurnalul de seară.** — Agenda economică.
19,22 — **Buletinul circulației rutiere.**
19,30 — **Studioul muzical.** Despre varietăți. Emisiune de Grigore Constantinescu.
20,00 — **Săptămîna.**
20,45 — **Avanpremiera.**
21,00 — **Reflector.**
21,15 — **Film artistic: Feriți-vă, automobilul** — comedie a Studioului „Mosfilm".
22,45 — **Panoramic.**
23,05 — **Telejurnalul de noapte.**
23,20 — **Închiderea emisiunii.**

Muzicieni din Turcia la București

Orchestra simfonică a Cinematografiei susține vineri, ora 20, în sala Ateneului Republicii Socialiste România, un concert simfonic dedicat creației contemporane turce. Cei trei compozitori, care ne vizitează țara — Ulvi Cemal Erkin, Necil Kâzim Akses și Cemal Reșit Rey — vor apărea și în calitate de dirijori, fiecare conducîndu-și lucrarea. Solista concertului va fi pianista Idil Biret — deținătoarea mai multor premii ale Conservatorului național din Paris — care a întreprins turnee în majoritatea țărilor Europei și în S.U.A.

Căile trecerii roadelor cercetării științifice spre industrie

(Urmare din pag. I)

unui șir întreg de aparate și utilaje de tehnică nucleară, destinate producției sau cercetărilor în diverse ramuri ale științei, inclusiv instalarea lor în unitățile beneficiare (numărul acestora este azi de mai multe sute). Deși au fost mulți aceia care ne-au întrebat „ce caută asemenea preocupări cu specific de producție la un institut de cercetări"?, noi am înțeles că pentru faza de pionierat în care ne aflam în acest domeniu era o activitate absolut necesară, că trebuia să existe verificarea cea mai severă a oricărui aparat sau proces nou, pentru ca acesta să-și păstreze neschimbați parametrii de funcționare în condițiile dure, adesea brutale, de exploatare dintr-o uzină sau de pe un șantier. Din acest punct de vedere primele noastre aplicații practice ale tehnicii nucleare nu ne-au dat satisfacție astfel încît unele aparate au trebuit să fie readuse în laboratoare și ateliere, restudiate și reproiectate, pînă cînd au oferit suficientă siguranță pentru a fi folosite de personalul întreprinderilor beneficiare. Pînă în această fază totul era făcut de specialiștii noștri, inclusiv supravegherea și întreținerea curentă a aparaturii în întreprinderi, conștienți că păstrarea „prestigiului firmei" implică luarea tuturor măsurilor de precauție.

De asemenea, necesitatea propagării tehnicilor nucleare puse la punct în institut a creat, la rîndul ei, nevoia multiplicării în serii mici a unor utilaje, aparate și instalații **chiar în atelierele institutului.** La început, aceasta ne-a oferit și posibilitatea perfecționării lor de la an la an, de la lot la lot. Totuși interesul întreprinderilor era încă redus din considerentele arătate cu puțin mai înainte. La cererea noastră, pentru a învinge inerția, s-a aprobat să vindem beneficiarilor din industrie aparatele și utilajele produse de noi la prețul exclusiv de cost al etapei de atelier (manoperă plus materiale), fără nici un adaos pentru partea de concepție, pentru cheltuieli generale sau beneficii. S-a aprobat, de asemenea, ca diverse servicii pe care institutul devenise capabil să le realizeze pentru producție (de pildă calcule electronice) să fie plătite doar cu sume simbolice. Organele de resort erau deci de acord cu institutul că eficiența acestor aplicații trebuia dovedită prin economiile determinate pe seama introducerii lor în procese tehnologice corespunzătoare.

A urmat într-adevăr o creștere rapidă a cererilor pentru utilajele respective. **Succesele inițiale, precum și faptul că la diverse consfătuiri internaționale specialiștii au apreciat că, în unele cazuri, soluțiile noastre ar fi mai bune, au indicat că ar fi cazul să se organizeze o bază de producție mai largă, industrială, dar, din păcate, propunerea de înființare a unei întreprinderi corespunzătoare în cadrul unui minister productiv nu s-a realizat, iar producția respectivă a continuat să rămînă în sarcina institutului.** Astăzi sînt mulți care afirmă în continuare că este bine ca I.F.A. — în lipsa unei unități specializate a M.I.C.M. — să continue să livreze industriei producția sa semiindustrială, mai ales că numărul cererilor crește de la an la an.

Dar oare ne mai servește o astfel de situație în condițiile actuale?

Din nefericire nu mulți înțeleg că aici a apărut o manifestare de rutină determinată de însuși faptul că cererile care ni se adresează astăzi nu se referă decît extrem de rar la aparate, utilaje sau metode noi, ci mai ales la tipuri pe care le făceam și cu trei-cinci ani în urmă (relee cu radioizotopi, radiodebitmetre, numărătoare electronice de diverse tipuri, defectoscoape cu radiații gama, pompe și instalații de vid etc.) cerere ce face ca să fim nevoiți să adaptăm cu personalul nostru și în dauna timpului nostru de cercetare, multe instalații de acest fel la diverse procese tehnologice. În astfel de cazuri care prezintă o muncă de concepție minimă, institutului îi revine și instalarea și asigurarea întreținerii, pentru că nici o întreprindere nu este amatoare să preia aceste operații, presupuse pe nedrept a fi prea specializate.

Practic în institutul nostru s-a ajuns la situația destul de curioasă cînd o bună parte din potențialul atelierelor noastre, ca și al altor servicii, este consacrată reproducerii an de an — doar cu unele îmbunătățiri — a aceleiași „poziții de plan" care se găsește de multă vreme în „tematica" noastră. De cîțiva ani, de pildă, atelierul nostru de electronică nu a mai putut depăși cu nimic, în cadrul programului său de producție, limita de complexitate a unui „simplu" numărător electronic, în timp ce au crescut considerabil necesitățile institutului de aparatură de electronică nucleară de o mult mai mare complexitate. **De fapt, laboratoarele institutului au realizat, în faza specifică lor, destul de multe asemenea aparate noi, care însă nu pot fi trecute spre faze mai avansate deoarece potențialul atelierelor este în mare parte blocat cu asemenea sarcini „curente" și nu pot asigura o formă finisată din punct de vedere tehnic, acestor noi realizări dintre care unele ar putea avea utilizări fructuoase și în industrie.**

Pentru a ieși din acest impas nu avem de învins numai probleme organizatorice, ci și de... mentalitate. Ministerul Finanțelor, văzînd că există „clienți" mulți pentru aparatele noastre, ne-a impus an de an planuri de venituri directe din ce în ce mai mari pe care am reușit să le realizăm în bună parte din această producție de serie, cărcia i-am fixat și prețuri „mai reprezentative" decît altădată. Vă închipuiți ușor că toată lumea era mulțumită, tentație de care n-am fost lipsiți nici noi.

Reversul medaliei nu a întîrziat însă să se arate. Pe de o parte, atelierul — cu precădere cel de electronică, care numără aproape 100 de salariați — ocupat tot mai mult cu sarcinile unei producții de serie de tehnică învechită — s-o spunem deschis — nu mai dispune, obiectiv vorbind, de rezervele necesare pregătirii de prototipuri noi pentru scopuri științifice, care ar deschide drumuri nebătute încă în multe dintre compartimentele tehnicii nucleare. Pe de altă parte, reproducerea continuă a acelorași tipuri de aparate care implică un efort de gîndire și de experimentare tot mai redus, a făcut ca destui dintre specialiștii noștri să alunece spre o muncă de rutină, să rupă aproape complet legăturile de colaborare pe linie științifică și tehnică cu laboratoarele institutului — atît de rodnice în trecut — și să vorbească tot mai des despre „regimul de fabrică" care trebuie să domnească la ei. Cred că nu mai trebuie demonstrat cît de greșită este această concepție.

Cele de mai sus reprezintă un exemplu concludent privind modul în care pot degenera intențiile cele mai bune în domeniul extinderii aplicațiilor tehnicii noi, cînd industria nu preia la timp sarcinile care îi revin și care păstrate în continuare de institut pot conduce la pericitarea îndeplinirii obligațiilor firești ale acestuia, de cercetare.

Propunerea pe care I.F.A. a făcut-o în repetate rînduri C.S.P.-ului și M.I.C.M.-ului ni se pare — cel puțin nouă — că se cere a fi examinată cu atenție și rezolvată corespunzător fără întîrziere. Valorificarea rezultatelor muncii de concepție din institut nu poate fi făcută la nesfîrșit de institutul însuși fără ca acesta să nu fie amenințat de **pericolul plafonării** — în cazul nostru, foarte real. De altfel și aplicațiile radioizotopilor de care continuăm să ne ocupăm încă destul de mult ar merita în cea mai mare parte să iasă din tematica noastră pentru a se putea aborda noi probleme de cercetare. În fond, potențialul tehnic al unui institut de cercetări nu trebuie să depășească, în mod rațional, un anumit volum legat de logica desfășurării procesului de investigare — de la cercetări fundamentale pînă la cele de perfecționare tehnică — toate încadrate într-un profil care oricît ar fi de larg nu poate cuprinde și sarcini de producție **curente.**

Totuși, pe hîrtie se află trecută apariția unei întreprinderi a M.I.C.M. despre care știam cîndva că ar urma să cuprindă în programul său de fabricație și o parte din aparatele produse azi de atelierele noastre. Numele i-a fost ales de mult: „FEMI", dar profilul ei se schimbă mereu într-un mod destul de... capricios. Institutul de electronică, de curînd înființat, este la fel de interesat ca și I.F.A., în înființarea încă de pe acum a nucleului de concepție al acestei fabrici, pentru ca planurile sale, inclusiv documentația necesară primelor produse, să poată fi puse la punct. Considerăm că există condiții suficiente pentru satisfacerea acestui deziderat.

Mi se pare că este cazul să tragem concluzii din indicațiile conducerii partidului și din numeroasele discuții purtate în ultimul timp cu privire la nevoia de a valorifica cît mai superior posibilitățile și rezultatele muncii de cercetare, asupra condițiilor necesare impulsionării continue a muncii de concepție în tehnica nouă — care însă trebuie să găsească în permanență căi de trecere spre industrie. Lipsa acestor căi creează la cercetători o atitudine de autofrînare, de care unii chiar și la I.F.A. încep a se declara satisfăcuți cu simpla publicare în revistele de specialitate a contribuțiilor lor.

Cercetarea științifică are azi sarcini noi, strîns legate de perspectivele imediate și mai îndepărtate ale economiei naționale. Cît timp acestea rămîn încă slab conturate din punctul de vedere al interferenței cercetării cu industria, nu putem spera mare lucru în direcția micșorării importului de gîndire tehnică. Practica mondială arată că toate aceste probleme se cer a fi văzute clar, din vreme. Avem destulă experiență cîștigată, învățăminte trase cu grijă și din succese și din insuccese, mulți oameni calificați care așteaptă ca toate acestea să fie valorificate. Cred că o inițiativă pe scară largă a C.N.C.S. în această direcție n-ar mai trebui să întîrzie.

teatre

● Teatrul de Operă și Balet: **M-ME BUTTERFLY** — 19,30.

● Teatrul de stat de operetă: **PRINȚESA CIRCULUI** — 19,30.

● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia): **RĂZVAN ȘI VIDRA** — 19,30, (sala Studio): **DOMNII GLEMBAY** — 19,30.

● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu nr. 1): **OPERA DE TREI PARALE** — 19,30, (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A): **CANDIDA** — 19,30.

● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Magheru): **HENRIC AL IV-LEA** — 19,30, (sala Studio): **ABSENȚA UNUI VIOLONCEL** — 20.

● Teatrul „Barbu Delavrancea": **MORIȘCA** — 20.

● Teatrul „Ion Creangă": **LUCEAFĂRUL DIN-SPRE ZIUĂ** — 18,30.

● Studioul Institutului de artă teatrală și cinematografică „I. L. Caragiale": **PASSACAGLIA** — 20.

● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei): **PUNGUȚA CU DOI BANI** — 10; 17.

● Teatrul satiric-muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **PARADA REVISTEI** — 19,30, (sala Victoria): **COLIBRI MUSIC-HALL** — 19,30.

● Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor: **PENTRU TOT CE-MI ESTE DRAG** — 20.

● Circul de stat: **CAVALCADA CURAJULUI** — 19,30.

NOI ACHIZIȚII LA MUZEUL DE ARTĂ AL REPUBLICII

Patrimoniul Muzeului de artă al Republicii Socialiste România s-a îmbogățit de curînd cu încă 141 de obiecte de artă. Varietatea tehnicilor în care sînt lucrate și a școlilor naționale din care provin le conferă un interes deosebit. Menționăm mai întîi cîteva dintre lucrările achiziționate pentru Galeria națională. O pictură „marină", într-o cromatică de brun, albastru și cenușiu, vine să completeze fondul operelor lui Nicolae Grigorescu, existent în patrimoniul muzeal; „Natură statică cu crap" — care se numără printre cele mai reprezentative lucrări de acest gen pictate de J. Al. Steriadi; „Circiumărese", „Trandafirii roșii", „Fetița în galben" și „Interior" reprezintă reușite plastice deosebite în creația lui F. Șirato. Patrimoniul Galeriei naționale s-a îmbogățit, de asemenea, cu un tablou reprezentativ pentru Al. Phoebus intitulat „Muncitorul", a cărui valoare plastică se concretizează în jocul de volume și armonia culorilor; o „Compoziție" executată de C. Mihăilescu în 1930, cînd autorul trata teme inspirate de basmele și folclorul românesc, folosind un colorit apropiat celui de pe scoarțe și ștergare.

Pentru secția de sculptură a Galeriei naționale s-au achiziționat 15 lucrări, între care „Sf. Pantelimon" de Ion Jalea, o lucrare realizată în bronz în anul 1929. Alte achiziții: „Cultură" de C. Medrea — un basorelief din piatră patinată, și două lucrări în bronz de Irina Codreanu-King, elevă a lui Brâncuși.

În Galeria universală au intrat 21 lucrări noi. Din creația lui Baudewyns Adriaen Frans (1644—1711), pictor și gravor din școala flamandă care a lucrat la Bruxelles și în Franța, în serviciul regelui Ludovic al XIV-lea — două lucrări pictate pe panouri de lemn de stejar; din opera lui Jan Asselyn (1610—1652), pictor din școala olandeză, ale cărui lucrări sînt expuse în numeroase muzee din Europa — un „Peisaj de munte", o vedere din Italia.

De curînd, într-una din sălile destinate artei franceze s-a expus o achiziție recentă: un tablou „Peisaj cu păsări" lucrat pe pînză, în spiritul picturii realiste a școlii de la Barbizon, semnat de Philippe Rousseau (1816—1887).

A. G.

AL. PHOEBUS: „Muncitorul"

cinema

● **MOMENTUL ADEVĂRULUI** — cinemascop: PATRIA — 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15, FESTIVAL — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.

● **JANDARMUL LA NEW YORK** — cinemascop: REPUBLICA (completare **Vizita delegației de partid și guvernamentale a Republicii Populare Bulgaria**) — 8,15; 10,15; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15, BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21, EXCELSIOR — 10,15; 12,30; 15; 17,30; 20, FEROVIAR — 9; 11,15; 13,30; 16,15; 18,45; 21,15, MODERN — 9.30; 11,45; 14; 16,30; 18,45; 21.

● **RELAXEAZĂ-TE, DRAGĂ!**: LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, TOMIS — 8; 10,15; 12,30; 15; 17,30; 20, GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30, MELODIA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21 (la toate completarea **Proiecte**).

● **ROBII**: CAPITOL (completare **Orizont științific nr. 2**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21, FLAMURA (completare **Legenda ciocîrliei**) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30, VOLGA (completare **Muntele**) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.

● **DIN PRIMĂVARĂ PÎNĂ ÎN TOAMNĂ** — 9; **NOUĂ ZILE DINTR-UN AN** — 11,45, **FERIȚI-VĂ, AUTOMOBILUL!** — 14,45, **HAMLET** — cinemascop — 17,45; 20,45 — CENTRAL.

● **ȘAPTE ANI DE CĂSNICIE**: CINEMATECA — 10; 12; 14.

● **ALBĂ CA ZĂPADA ȘI CEI 7 SALTIMBANCI**: UNION — 15,30; 20,30.

● **PROGRAM PENTRU COPII**: DOINA — 9; 10.

● **OMUL CARE L-A UCIS PE LIBERTY VALANCE**: DOINA — 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, RAHOVA — 15,30; 18; 20,30, VITAN (completare **Problema**) — 11; 15,30; 18; 20,15.

● **CINE EȘTI DUMNEATA, DOMNULE SORGE?** — cinemascop: VICTORIA (completare **Imprudenții**) — 9,30; 12,30; 15,30.

● **LENIN ÎN POLONIA**: VICTORIA (completare **Imprudenții**) — 18,15; 20,45.

● **JANDARMUL DIN SAINT-TROPEZ** — cinemascop: LUMINA — 9; 11,15; 13,30; 16; 20,45, COLENTINA (completare **Adam și Eva**) — 10,30; 15,30; 17,45; 20.

● **BUMERANGUL**: AURORA (completare **Legenda ciocîrliei**) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,30.

● **RIO CONCHOS** — cinemascop: FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45, BUCEGI — 9,30; 12; 16; 18,30; 21 (la ambele completarea **Pallady**), GIULEȘTI (completare **De la atom la cristal**) — 10,30; 15,30; 18; 20,30, ARTA (completare **Petrol**) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45, DRUMUL SĂRII (completare **Orizont științific nr. 2/1967**) — 15,30; 18; 20,30.

● **DACII** — cinemascop: FERENTARI (completare **Acul**) — 10; 12; 15,30; 18; 20,30, CRÎNGAȘI (completare **Poveste sentimentală**) — 15,30; 18; 20,30, UNIREA (completare **Arsura**) — 15,30; 18; 20,30.

● **MONDO CANE** — ambele serii: TIMPURI NOI (completare **Succesul**) — 8,15; 11,15; 14,15; 17,15; 20,15.

● **NU SÎNT DEMN DE TINE**: MUNCA (completare **Campionii Europei**) — 9,30; 11,30; COSMOS (completare **Stupidități**) — 10,30; 12,30; 15,30; 18; 20,30.

● **BUCĂTĂREASA**: MUNCA — 17; 19.

● **SCARAMOUCHE** — cinemascop: BUZEȘTI — 10; 15,30; 20,30.

● **TRIUMFUL LUI ROBIN HOOD**: FLACĂRA — 10; 12.

● **DIMINEAȚA, DEVREME**: FLACĂRA (completare **Pe urmele lui 1907**) — 17,15; 19,15; COTROCENI (completare **Orizont științific nr. 2/1967**) — 17,30; 19,30.

● **A TRECUT O FEMEIE**: COTROCENI (completare **Orizont științific nr. 2/1967**) — 9; 11.

● **CĂSĂTORIE ÎN STIL ITALIAN**: LIRA (completare **Poveste pe un metru pătrat**) — 9,30; 11,30; 15,30.

● **FIDELITATE**: LIRA (completare **Poveste pe un metru pătrat**) — 17,30; 19,30.

● **RÎDEM CU STAN ȘI BRAN**: DACIA (completare **Perspectivă în pictură**) — 8,30—20,45 în continuare.

● **VIAȚĂ PARTICULARĂ** — cinemascop: GLORIA (completare **Comoara din Panagjurist**) — 9; 11,15; 14; 16,15; 18,30; 20,45.

● **DRAGĂ BRIGITTE** cinemascop: MOȘILOR (completare **Hrăpărețul Ahmed**) — 15,30; 20,30.

● **LEAC CONTRA DRAGOSTEI**: POPULAR (completare **Orizont științific nr. 2/1967**) — 15,30; 18; 20,30.

● **ANGELICA, MARCHIZA „ÎNGERILOR"** și **MINUNATA ANGELICA**: MIORIȚA — 10; 15; 19,15.

● **UN FILM CU O FATĂ FERMECĂTOARE**: PROGRESUL (completare **Autobiografie**) — 10,30; 15,30; 17,30; 19,30.

● **JUANA GALLO**: VIITORUL — 10,30; 15,30; 20.

● **TREIZECI ȘI TREI**: PACEA (completare **Scrisoare din Germania**) — 16; 18; 20.

● **TUNELUL**: BUZEȘTI — 18.

● **HAIDUCII**: VIITORUL — 18.

● **DUMINICĂ LA ORA 6**: ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 18.

● **POST RESTANT**: MOȘILOR — 18.

● **DIMINEȚILE UNUI BĂIAT CUMINTE**: UNION — 18.

● **RUNDA 6**: LUMINA — 18.

Vizitele ministrului afacerilor externe al Republicii Irak

Joi dimineața, ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a primit pe ministrul afacerilor externe al Republicii Irak, Adnan al Pachachi, care face o vizită în țara noastră. Cu acest prilej au avut loc o convorbire privind dezvoltarea relațiilor între cele două țări și un schimb de păreri în principalele probleme internaționale de interes comun.

Au participat, din partea română, Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Ștefan Cleja, ambasador, director în minister, Octavian Bărbulescu, director ad-interim în minister, iar din partea irakiană Muhsin Hussein al Habib, ambasadorul Irakului în Republica Socialistă România, și Abdul Hussein al Jamili, consilier.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, de înțelegere reciprocă.

★

Joi dimineața, ministrul de externe irakian, Adnan al Pachachi, a depus o coroană de flori la Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism

★

În după-amiaza zilei de joi, ministrul afacerilor externe al Republicii Irak, Adnan al Pachachi, împreună cu Petru Burlacu, adjunct al ministrului afacerilor externe, și Muhsin Hussein al Habib, ambasadorul Republicii Irak la București, au făcut o vizită în regiunea Ploiești.

Oaspeții s-au oprit mai întîi la Rafinăria Brazi. După ce ing. Olteanu Bujor, directorul general al acestei întreprinderi, a făcut o scurtă prezentare a unității, s-au vizitat principalele obiective componente. Ministrul de externe irakian s-a interesat îndeaproape de gradul de prelucrare a materiei prime, de rezultatele obținute în țara noastră pe linia valorificării complexe, superioare a țițeiului.

Următorul popas a fost făcut la uzina constructoare de utilaj petrolier — „1 Mai". Referindu-se la realizările obținute în perfecționarea utilajului, directorul general al întreprinderii, ing. Dumitru Nistor, a arătat că anual aici se produc un însemnat număr de instalații de foraj, de diferite tipuri și puteri, pentru diverse adîncimi — circa 70 la sută dintre acestea exportîndu-se în peste 20 de țări. Oaspetele s-a interesat în amănunțime despre caracteristicile tehnico-funcționale ale acestor instalații. A fost vizitat apoi standul de probe, unde se aflau cîteva instalații. În prezența vizitatorilor, s-au făcut probe de funcționare la un nou tip de instalație românească de foraj cu acționare electrică, realizat în uzina ploieșteană.

★

Ministrul afacerilor externe, Corneliu Mănescu, a oferit joi seara un dineu în onoarea ministrului afacerilor externe al Republicii Irak, Adnan al Pachachi.

Printre persoanele oficiale participante se aflau Alexandru Boabă, ministrul petrolului, cadre de conducere din Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Comerțului Exterior, Ministerul Petrolului și Camera de Comerț, ambasadorul Republicii Irak la București, Muhsin Hussein al Habib, și Abdul Hussein al Jamili, consilier.

A participat, de asemenea, ambasadorul Republicii Arabe Unite la București, Mohamed Fahmy Hamad.

În timpul dineului, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, cei doi miniștri de externe au rostit toasturi.

(Agerpres)

Adunare de protest a emigranților politici greci

Miercuri, 26 aprilie, a avut loc o adunare a Asociației emigranților politici greci din România, în legătură cu lovitura de stat militară din Grecia. Participanții la adunare au condamnat acțiunile represive ale guvernului militar îndreptate împotriva forțelor progresiste, încălcarea drepturilor și libertăților poporului grec. Cu acest prilej a fost adoptată o moțiune în care se spune între altele: „Violența și samavolnicia care s-au dezlănțuit, încălcarea Constituției și desființarea în Grecia a oricărei urme de libertate, teroarea care s-a abătut asupra întregii țări arată limpede ce soartă nefastă pregătesc patriei noastre, ce cătușe pregătesc pentru Cipru agenții serviciilor secrete americane, uzurpatorii puterii prin forța armelor americane.

Exprimăm cele mai calde sentimente de solidaritate frățească și simpatie față de toate victimele violenței fasciste, fără excepție, personalități ale vieții politice, sociale, sindicale și spirituale, oameni simpli, față de toți cei care sînt supuși negrei prigoane fasciste de către agenții străini, sugrumători ai democrației. Sîntem siguri — se arată în încheierea moțiunii — că poporul unit va cuceri libertatea și democrația pentru care a luptat atît și pe care o merită".

Semnarea acordului comercial și de plăți între România și Cambodgia

În urma tratativelor purtate, într-un spirit de înțelegere reciprocă, la 27 aprilie s-a semnat la București Acordul comercial și de plăți între Republica Socialistă România și Regatul Combodgiei.

În baza acestui acord, cele două țări vor face schimb de mărfuri care vor prezenta interes reciproc.

Din partea română acordul a fost semnat de către Valentin Steriopol, adjunct al ministrului comerțului exterior, iar din partea cambodgiană de către Measketh Caimerom, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Regatului Cambodgiei la București.

(Agerpres)

Colocviu științific privind studierea eficienței comerțului exterior

Ieri, în Aula Academiei Republicii Socialiste România a avut loc un colocviu științific cu tema „Probleme teoretice și metodologice privind studierea eficienței comerțului exterior", organizat de Institutul de cercetări economice. În cuvîntul de deschidere, prof. Roman Moldovan, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, după ce a făcut o scurtă trecere în revistă a preocupărilor actuale ale cercetării problemelor de sporire a eficienței comerțului exterior, a subliniat sarcinile noi, curente și de perspectivă, ce decurg, pentru cercetarea științifică, din documentele de partid și de stat privind creșterea rentabilității comerțului exterior. Costin Murgescu, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România, directorul Institutului de cercetări economice, a prezentat lucrarea „Cooperarea economică și tehnico-științifică internațională, efectele ei asupra creșterii economice și dezvoltării schimburilor externe". Au fost prezentate apoi o serie de comunicări privind criteriile de determinare a eficienței comerțului exterior; indicatori de determinare a rentabilității exportului; indicatori de determinare a eficienței economice a investițiilor legate de comerțul exterior; probleme de aplicare a programării matematice la optimizarea comerțului exterior; metode moderne de cercetare a conjuncturii și de prospectare a pieților externe; tendințele pe termen lung și mediu în producția agricolă mondială; determinarea efectului economic al turismului internațional și altele.

Comunicările au fost prezentate de M. Horovitz, D. Dumitriu, C. V. Băloiu și C. Rădulescu din Institutul de cercetări economice, Tr. Grigore și Al. Zamfir, director în Ministerul Comerțului Exterior, N. Cristescu, director, D. Lăzăroiu și I. Savu, director adjunct în Ministerul Finanțelor și C.S.P., I. Negură, de la Centrul de statistică matematică.

Pe marginea materialelor prezentate a avut loc un larg schimb de păreri între participanți.

La lucrările colocviului au participat membri ai Academiei, cercetători științifici din diferite institute ale Academiei și departamentale, din Consiliul Național al Cercetării Științifice, cadre din învățămîntul superior și numeroși economiști din organele centrale de stat, întreprinderi de comerț exterior etc.

vremea

Timpul probabil pentru zilele de 29, 30 aprilie și 1 mai. În țară: Vreme călduroasă, cu cerul variabil. Vor cădea ploi locale de scurtă durată. Vîntul va sufla slab pînă la potrivit. Temperaturile minime vor fi cuprinse între 3 și 13 grade, iar maximele între 14 și 24 de grade. **În București:** Vreme călduroasă, cu cerul variabil. Vînt slab pînă la potrivit. Temperatura în creștere.

„FINANȚE ȘI CREDIT"

nr. 4/1967

În cadrul rubricii festive „Centenarul sistemului bănesc al României", revista publică articolele: **„Evoluția banilor și a circulației bănești — mărturie a trecutului și prezentului țării noastre"** de C. KIRIȚESCU, **„Banii și circulația lor în procesul reproducției socialiste lărgite"** de D. PATAPIEVICI, **„Organizarea circulației bănești în Republica Socialistă România"** de D. DOGĂROIU, **„O valoroasă contribuție la cercetarea evoluției sistemului nostru bănesc"** de AL. ȘESAN și articolul **„Documentar privind actul istoric al adoptării sistemului monetar național în anul 1867".**

Revista mai cuprinde articolele **„Să asigurăm execuția în condiții cît mai bune a lucrărilor de construcții-montaj în regie"** de A. TABĂRĂ, **„Creditele pentru lucrări de mică mecanizare în comerț pot fi folosite cu mai multă eficiență"** de N. ȘT. POPESCU și GR. ZAMFIRESCU.

La rubrica **„Creșterea rentabilității — obiectiv principal în activitatea economică"** apar articolele: **„Să urmărim cu perseverență realizarea măsurilor stabilite cu prilejul actiunii de rentabilizare"** de GH. VASILESCU și M. CALMAN, **„Considerații privind cheltuielile cu producția rebutată"** de M. MĂRGULESCU și A. IȘFĂNESCU, **„Rentabilizarea tuturor produselor și activităților — sarcină actuală în economia locală"** de D. RUJA.

Revista mai cuprinde rubricile **„Puncte de vedere"** și **„Ne scriu cititorii".**

De asemenea, ca anexă apare suplimentul revistei „Acte, normative și dispoziții privind finanțele și creditul".

VIZITELE DELEGAȚIEI P. C. SIRIAN

În zilele de 26 și 27 aprilie, delegația Partidului Comunist Sirian care se află în țara noastră a vizitat hidrocentrala „Gheorghe Gheorghiu-Dej" de pe Argeș, Combinatul de industrializare a lemnului din Pitești, uzinele „Electroputere" din Craiova.

Delegația a avut o întîlnire la Comitetul regional Oltenia al P.C.R., în cadrul căreia tov. I. Stănescu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului regional de partid, a informat pe oaspeți despre preocupările actuale ale organizației regionale de partid.

Cronica zilei

Cu prilejul apropiatei sărbători a Zilei presei sovietice, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, A.V. Basov, a oferit joi după-amiază, în saloanele ambasadei, un cocteil.

Au participat membri ai Consiliului General A.R.L.U.S., reprezentanți ai presei centrale și Radioteleviziunii române, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, precum și corespondenți ai presei străine la București.

★

Joi dimineața, membrii delegației Camerei de Comerț și Industrie din Slough — Marea Britanie, care fac o vizită în țara noastră, au avut o întrevedere cu Titus Cristureanu, vicepreședinte al Camerei de Comerț

Seara, în cinstea oaspeților englezi, Titus Cristureanu a oferit un cocteil în saloanele hotelului Athenee Palace

★

Joi seara a sosit în Capitală prof. dr. P. Mascherpa, directorul Institutului de farmacologie din Pavia (Italia), președintele general al Uniunii medicale a Mediteranei latine, care, la invitația Secretariatului general internațional al Uniunii medicale balcanice cu sediul la București, va face o vizită în țara noastră.

Oaspetele va ține o serie de conferințe de specialitate în Capitală.

Însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Chineze la București, Li Bin, a oferit joi seara o recepție în saloanele ambasadei, cu ocazia vizitei în țara noastră a delegației Asociației de prietenie China — România, condusă de Liu Lu-min, membru al consiliului asociației.

Au luat parte Ion Pas, președintele Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, funcționari superiori din I.R.R.C.S. și M.A.E., alte persoane oficiale române.

★

Joi dimineața a plecat spre Republica Malgașă prof. ing. V. Harnaj, președintele Federației internaționale a asociațiilor de apicultură — Apimondia — pentru a participa la primul simpozion internațional de economie apicolă de pe continentul african, ce va avea loc la Tananarive, între 29 aprilie și 6 mai.

★

Joi dimineața a plecat la Teheran o delegație de ziariști români care, la invitația Ministerului Afacerilor Străine al Iranului, va face o vizită de documentare în această țară.

Delegația este condusă de Ion Cumpănașu, redactor șef adjunct al ziarului „Scînteia".

(Agerpres)

MANIFESTĂRI CONSACRATE CELEI DE-A 45-A ANIVERSĂRI A U.T.C.

Cea de-a 45-a aniversare a creării U.T.C. și Ziua Tineretului prilejuiesc numeroase acțiuni și manifestări inițiate de organizațiile U.T.C., la care iau parte mase largi ale tineretului din țara noastră.

În toate regiunile, mii și mii de tineri lucrează la înfrumusețarea orașelor și satelor, la împăduriri, curățatul pășunilor, amenajări pentru irigații. În regiunea Oltenia, de pildă, cu concursul tinerilor au fost împădurite 300 ha, iar 1 800 ha teren arabil au fost amenajate pentru irigații; în regiunea Iași s-au împădurit de către tineri 45 ha teren din fondul forestier și 27 ha teren degradat, s-au curățat 1 600 ha de pășuni. Numeroși tineri din Giurgiu, Călărași, Urziceni, Zimnicea și din alte localități au participat la lucrări gospodărești și de înfrumusețare.

Interesului manifestat de tineri pentru cunoașterea momentelor de seamă din istoria poporului nostru, precum și a realizărilor obținute în anii construcției socialiste îi răspund numeroase manifestări cultural-educative, întîlniri cu activiști de partid, excursii și drumeții la monumente și locuri istorice etc. Numeroși tineri din toate colțurile țării se îndreaptă în aceste zile spre orașul București unde vizitează Muzeul de istorie a partidului, a mișcării revoluționare și democratice din România. Alții se opresc la muzeul din Doftana, la Muzeul procesului luptătorilor ceferiști și petroliști din 1934 de la Craiova, la fostul lagăr al deținuților politici de la Tg. Jiu. Recent, mai multe mii de tineri hunedoreni au poposit la Sarmisegetuza. Tineri din regiunea Suceava au mers la Cetatea Neamțului, în vreme ce dobrogenii au vizitat Istria și Adamclisi.

În multe localități din țară, duminicile sînt dedicate programelor cultural-artistice și sportive ale tineretului. Duminica trecută, de exemplu, stațiunea Herculane a găzduit un Festival al portului, cîntului și dansului bănățean. Și-au dat concursul 350 de tineri artiști amatori din raioanele Orșova, Bozovici și Caransebeș, care au prezentat o paradă a celor mai frumoase costume populare și un program folcloric. La Iași s-a deschis prima ediție a Festivalului artei studențești „Cîntăm tinerețea", închinată celei de-a 45-a aniversări a U.T.C. Pînă la 2 Mai, Ziua Tineretului din Republica Socialistă România, Festivalul studenților ieșeni va cuprinde manifestări variate, între care spectacole muzical-coregrafice și de teatru, expoziții de artă plastică și fotografică și o „Săptămînă a filmului pentru tineret".

viața internațională

P.C. FRANCEZ ȘI S.F.I.O. SE PRONUNȚĂ PENTRU RELUAREA DIALOGULUI ÎNTRE CELE DOUĂ PARTIDE

PARIS 27. — Corespondentul Agerpres, Georges Dascal, transmite: Ziarul „L'Humanité" publică scrisorile pe care și le-au trimis Guy Mollet, secretarul general al Partidului Socialist S.F.I.O., și Waldeck Rochet, secretarul general al Partidului Comunist Francez. În scrisoarea sa, Guy Mollet arată că Partidul Socialist propune Partidului Comunist reluarea dialogului între cele două partide cu privire la problemele democrației și ale căilor de trecere la socialism în țările industrializate, cum este Franța. El arată că este preferabil ca acest dialog să nu se facă prin presă, ci în cadrul unor discuții între persoane desemnate de cele două partide.

În răspunsul său, Waldeck Rochet arată că și Partidul Comunist Francez consideră de dorit reluarea dialogului între cele două partide asupra acestei probleme. „Noi credem — scrie W. Rochet — că continuarea dialogului poate contribui la reducerea divergențelor, la apropierea între socialiști și comuniști și va contribui la unirea tuturor forțelor muncitorești și democratice". El s-a declarat pentru discuții directe între reprezentanții celor două partide.

SEMNAREA UNUI PROTOCOL ROMÂNO-GHANEZ CU PRIVIRE LA SCHIMBUL DE MĂRFURI PE 1967

ACCRA 27 (Agerpres). — În urma discuțiilor purtate la Accra între o delegație guvernamentală economică română și autoritățile guvernamentale ale Republicii Ghana, la 26 aprilie a fost semnat protocolul cu privire la schimbul de mărfuri pe anul 1967. Protocolul prevede exportul de produse românești în Ghana, cum ar fi mașini și echipamente industriale, textile, ciment, produse chimice etc. și importuri din Ghana de cacao, cafea, bușteni de arbori exotici etc.

Din partea română protocolul a fost semnat de Dumitru Usturoi, adjunct al ministrului comerțului exterior al Republicii Socialiste România, iar din partea ghaneză de generalul brigadier A. A. Afrifa, membru în Consiliul național de eliberare, cu rang de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

În aceeași zi, în saloanele hotelului „Ambasador" din Accra, autoritățile ghaneze au oferit o masă în cinstea delegației române.

SPORT

ȘAH Fl. Gheorghiu învingător în turneul de la București

A VIII-a ediție a Turneului internațional organizat de Federația română de șah a luat sfîrșit ieri cu victoria marelui maestru internațional Florin Gheorghiu, care pe parcursul întrecerii a acumulat 9,5 puncte din 13 posibile. Înaintea ultimei runde, Gheorghiu deținea primul loc în clasament, urmat de marele maestru internațional E. Vasiukov (U.R.S.S.) — la o jumătate de punct, Soos (România) și Pfleger (R.F.G.) — la cîte un punct. Așadar, liderul putea fi egalat sau chiar întrecut pe „linia de sosire", în eventualitatea că ar fi pierdut sau ar fi încheiat la egalitate partida din ultima rundă cu V. Ciocîltea, fost campion al țării noastre. Deși a jucat cu piesele negre, Gheorghiu l-a învins pe Ciocîltea după 22 de mutări, spulberînd astfel speranțele urmăritorilor. Celelalte partide de ieri s-au încheiat cu următoarele rezultate: Soos—Vasiukov remiză; Partoș—Haag remiză; Pfleger—Czerniak 1—0; Fichtl—Ungureanu 0—1; Drimer—Ghițescu 0—1; partida Mititelu—Hennings a fost întreruptă.

CLASAMENT: Fl. Gheorghiu (România) — 9,5 p.; E. Vasiukov (U.R.S.S.), H. Pfleger (R.F.G.) — cîte 8,5 p.; B. Soos (România) — 8 p.; C. Partoș (România) — 7,5 p.; E. Haag (Ungaria) — 7 p. etc.

Realizînd 8 puncte, șahistul român B. Soos și-a îndeplinit cea de-a doua normă de maestru internațional.

TENIS Astăzi începe meciul România — Belgia pentru „Cupa Davis"

Începînd de astăzi, pe terenurile clubului sportiv Progresul din Capitală va avea loc întîlnirea dintre echipele masculine de tenis ale României și Belgiei din cadrul „Cupei Davis". Conform regulamentului, în prima zi se vor desfășura două partide de simplu: Țiriac—Drossard și Năstase—Hombergen. Jocurile încep la ora 14,30. Sîmbătă are loc proba de dublu, iar duminică ultimele două probe de simplu: Țiriac—Hombergen și Năstase—Drossard.

RUGBI Pregătiri pentru meciurile cu Italia și Portugalia

Continuînd seria meciurilor din cadrul celei de-a doua ediții a „Cupei Națiunilor", echipa de rugbi a României întîlnește, în cursul lunii mai, reprezentativele Italiei — 14 mai la București — și Portugaliei — 28 mai la Lisabona. După trialul desfășurat duminica trecută, în lotul reprezentativ au fost reținuți următorii jucători: Dinu, Onuțu *(Grivița Roșie)*, Baciu *(Dinamo)*, Mihalașcu *(Rulmentul Bîrlad)*, Veluda, M. Rusu, Demian, Șerbu *(Grivița)*, Țuțuianu, Băscanu *(Dinamo)*, Șerban, Prosi *(Steaua)*, D. Nicolae *(Progresul)*, Florescu *(Rulmentul)*, Oblemenco, Marinescu, Irimescu, Wusek, Țibuleac *(Grivița)*, Dragomirescu, Nica, Dăiculescu *(Dinamo)*, Pencin *(Steaua)*.

Meciul cu Italia va avea loc probabil pe stadionul „23 August" din Capitală, în cuplaj cu partida de fotbal Dinamo București — Farul Constanța. Pînă atunci, componenții lotului vor efectua o pregătire comună, în paralel cu activitatea competițională internă, care, de altfel, va constitui unul dintre criteriile de apreciere a formei selecționabililor. Iată programul etapei de la sfîrșitul acestei săptămîni: Steaua — Știința Petroșeni (simbătă, pe terenul Ghencea, la ora 16,30); Grivița Roșie — Rulmentul Bîrlad (duminică, pe stadionul Giulești, ora 12,30); Politehnica Iași — Dinamo; Agronomia Cluj — Progresul, Precizia Săcele — Rapid (duminică). Meciul Farul Constanța — Gloria București a fost amînat, echipa bucureșteană fiind în această perioadă într-un turneu în R. D. Germană.

ÎN CÎTEVA RÎNDURI

CELEBRUL FOTBALIST BRAZILIAN PELE a declarat, în cadrul unui interviu televizat, că nu va mai participa niciodată la vreun meci contînd pentru campionatul mondial, motivînd că adversarii joacă mult prea dur, accidentîndu-l. Pele, în vîrstă de 26 de ani, a anunțat că va mai juca 4 sau 5 ani.

BOXERUL FILIPINEZ FLASH ELORDE, CAMPION MONDIAL CLASA JUNIORI LA CAT. UȘOARĂ, l-a întîlnit la Honolulu pe japonezul Fujio Mikamo. Elorde a învins la puncte, după 10 reprize.

REPREZENTATIVA DE FOTBAL A POLONIEI a susținut un meci de verificare la Rennes cu formația Stade Rennes. Fotbaliștii francezi au obținut o surprinzătoare victorie cu scorul de 6—3 (4—2).

ÎN CADRUL SEMIFINALELOR „CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI" LA VOLEI, la Berlin s-au întîlnit echipele feminine T.S.K.A. Moscova, deținătoarea trofeului, și Dynamo Berlin. Voleibalistele sovietice au învins cu 3—1. Returul va avea loc vineri, tot la Berlin.

ECHIPA DE FOTBAL BAYERN MÜNCHEN (R.F.G.) s-a calificat în finala „Cupei cupelor" în urma victoriei cu 3—1 asupra formației belgiene Standard Liège. În primul joc, desfășurat la München, fotbaliștii vest-germani cîștigaseră cu 2—0.

Dimensiunile satului socialist

(Urmare din pag. I)

vînd totuși conștiința nedreptății la care era supusă de asupritorii și exploatatorii ei, aproape iobagă, visîndu-și dreptatea pierdută și jertfindu-se pentru ea. Țărănimea aceasta a devenit acum stăpînă pe munca ei, pe pămîntul stropit cu sîngele părinților și strămoșilor ei, mîndră de drepturile și de datoriile ei, conștientă de forța ei și de rosturile ei în această țară și în lume.

Multora dintre străinii din Occident — scriitori, ziariști, colaboratori ai unor posturi de radio și televiziune — li se părea că în România s-au petrecut niște minuni: o minune cu muncitorii care au construit fabrici și uzine și din mijlocul cărora s-au ivit atîția conducători de seamă de partid și de stat, o minune cu intelectualii care s-au atașat fără rezerve partidului comunist și și-au pus toate cunoștințele și talentele lor în slujba construcției unei țări noi și a unei vieți noi, și o altă minune cu țăranii. Cu țăranii aceștia care, între hotarele țării, se simt oriunde ca la ei acasă...

Dar nu e vorba de nici o minune. De altfel, noi nici nu credem în minuni. În tot ceea ce se vede frumos, rodnic și mîndru este la mijloc munca partidului, munca de educare a oamenilor, munca de trezire a mîndriei lor și a conștiinței lor, munca de punere în valoare a talentelor, a inteligențelor, a forței de muncă, a politicii de așezare a fiecărui om la locul potrivit.

Într-un avînt impetuos, țărănimea cooperatoare a plecat la drum pentru împlinirea multiplelor, complexelor sarcini, care urmăresc ridicarea grabnică a satului românesc la o viață nouă. Socialismul a învins la orașe și a învins și la sate astfel că în prezent pot fi consolidate mult mai repede cuceririle de pînă acum. Cooperativele agricole de producție trebuie să dea și mai mult rod. O dată cu socializarea agriculturii, satele au intrat într-un alt mod de viață, își schimbă înfățișarea și, păstrînd ceea ce are valoros trecutul, se modernizează. Cu fiecare an, sătenii care au lucrat în cooperativele lor agricole de producție au cîștigat mai mult, și-au îmbunătățit și și-au înfrumusețat viața. Fruntea lor, care n-a cunoscut decît sudoarea amară a trudei zilnice fără perspective, cuprinde astăzi cu prîcepere problemele complexe ale agriculturii moderne, probleme care conțin planuri îndrăznețe, desfășurate pe mulți ani. Știința a cucerit și la sate poziții-cheie și sînt convins că în anii ce vin va cuprinde noi sectoare.

Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român a examinat și a dezbătut problemele legate strîns de toate sectoarele de activitate din țara noastră și pentru fiecare sector de muncă a trasat sarcini concrete, menite să îmbunătățească munca, să mărească producția și să aibă grijă de înalta ei calitate.

În cadrul larg al multiplelor sale preocupări, congresul a dat o deosebită atenție sectorului agricol prevăzînd extinderea mecanizării, chimizarea, irigarea terenurilor — acolo unde împrejurările o cer și o îngăduie — folosirea, cu prîcepere, a tuturor cuceririlor științei și tehnicii în domeniul agricol. Ca urmare a hotărîrilor Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român, au luat naștere uniunile cooperatiste raionale și regionale și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, instituții corespunzătoare noilor realități economice și politice ale satului nostru, forme de organizare și de impulsionare a producției cooperativelor agricole...

Ce s-a mai făcut în cei cinci ani care s-au scurs de la încheierea procesului de cooperativizare în agricultură, din primăvara lui 1962 și pînă astăzi, în acest foarte important sector care ne asigură tuturor pîinea? V-aș putea arăta în cifre, an de an, progresul înfăptuit, pentru că, este știut, cifrele vorbesc mai clar decît orice afirmații. Este, de pildă, impresionant să afli că la țară au fost construite în acest răstimp nu mai puțin decît 351 000 de case noi. Vă invit ca atunci cînd umblați prin țară, indiferent de vehiculul pe care-l folosiți, să fiți mai atenți în fiecare sat — sau aproape în fiecare sat — veți vedea școli noi, veți vedea spitale noi și case de nașteri, veți vedea cămine culturale și biblioteci, veți vedea săli de teatru și de cinematograf. Țăranii de ieri, care își chinuiau mintea întrebîndu-se ce vor mînca a doua zi, își îndestulează astăzi nevoile lor materiale. O dată cu creșterea consumului, la sate au devenit familiare mărfurile de folosință îndelungată — motocicletele sau chiar automobilele, mașinile de cusut, cele de spălat rufe, frigiderele și multe altele. Toate acestea sînt creșteri firești, explicabile dacă considerăm că veniturile realizate de obștinea cooperatistă au crescut în 1965 față de 1950 de 2,6 ori și continuă să crească datorită înzestrării tot mai largi a agriculturii cu tehnica înaintată, cu mijloace de producție tot mai moderne. Iar dacă vă veți da osteneala să vă opriți într-o localitate și să cercetați mai de aproape cum stau lucrurile, nu în puține locuri veți descoperi formații de cîntece și dansuri, și nu în puține case veți găsi aparate de radio și de televiziune alături de un raft cu cărți... Aceste cuceriri se oglindesc și în poziția de astăzi a țăranului față de activitatea sa. El a fost întotdeauna un bun economist, dar această însușire nativă era redusă la chibzuința mărunțișului, a agoniselii de azi pe mîine pentru sine și familia sa. Astăzi îl vedem preocupat de cerințele vieții și ale dezvoltării, de proiecte și calcule ce însumează milioane de lei și privesc bunăstarea a sute de familii, a sate întregi. Activitatea acestor noi gospodari și a cooperativelor pe care ei le conduc ne poate sugera imaginea de mîine a satului socialist. Visam noi oare la toate acestea în 1907, sau măcar în ajunul eliberării din 1944?

Înfăptuirile de pînă astăzi au întrecut așteptările celor mai mulți dintre noi. Trebuie să adăugăm însă că ele nu sînt, de fapt, decît un început. Satele noastre vor trebui să fie schimbate în orașe. Țara noastră întreagă trebuie să devină o vastă și roditoare grădină înflorită. Și va deveni negreșit.

viața internațională

Să înceteze bombardamentele S. U. A. asupra R. D. Vietnam!

Puternice proteste după atacarea orașelor Hanoi și Haifong

MEXICO CITY 27 (Agerpres). — Comitetul național permanent de solidaritate din Mexic cu poporul vietnamez a dat publicității o declarație în care își exprimă protestul energic față de intensificarea bombardamentelor aviației americane asupra unor orașe și centre populate din R. D. Vietnam. Declarația subliniază că aceste acțiuni duc la încordarea situației politice internaționale.

REYKJAVIK 27 (Agerpres). — Miniștrii afacerilor externe ai celor cinci țări nordice : Danemarca, Finlanda, Islanda, Suedia și Norvegia s-au pronunțat pentru găsirea unei soluții în problema vietnameză conformă intereselor și aspirațiilor poporului vietnamez, se spune în comunicatul final dat publicității la Reykjavik, la încheierea reuniunii Consiliului Nordic, care a avut loc în zilele de 25 și 26 aprilie.

PEKIN 27 (Agerpres). — Ministerul Afacerilor Externe al R. P. Chineze a dat publicității o declarație în care condamnă bombardamentele americane din 20 aprilie asupra teritoriului Republicii Democrate Vietnam, în special cele asupra unor raioane industriale din orașul Haifong, și își exprimă sprijinul față de declarația M.A.E. al R. D. Vietnam cu privire la aceste bombardamente.

Bombardamentele americane asupra R. D. Vietnam, se spune în declarația M.A.E. al R. P. Chineze, constituie semnalul unei noi extinderi a războiului de agresiune al imperialismului S.U.A. împotriva poporului vietnamez. Poporul chinez acordă și va acorda sprijin și ajutor neabătut poporului vietnamez în războiul lui de rezistență împotriva agresiunii americane și pentru salvarea națională.

HANOI 27 (Agerpres). — Prezidiul Comitetului Central al Frontului Patriei din Vietnam a dat publicității o declarație în care condamnă bombardarea de către agresorii americani a unor cartiere populate din orașele Hanoi și Haifong în zilele de 25 și 26 aprilie.

C.C. al Frontului Patriei din Vietnam cheamă poporul american și toate popoarele lumii să acționeze hotărît pentru a sili guvernul S.U.A. să pună capăt definitiv și necondiționat bombardamentelor și altor acțiuni de război împotriva R. D. Vietnam, să înceteze războiul agresiv în Vietnamul de sud, să-și retragă trupele și trupele satelite din Vietnamul de sud, să recunoască Frontul Național de Eliberare și să dea poporului vietnamez posibilitatea de a-și soluționa singur problemele.

CONVORBIRI AMERICANO—VEST-GERMANE

Ar fi greu de spus acum cum s-ar fi rezolvat dificila problemă a întîlnirii dintre președintele S.U.A., Johnson, și cancelarul vest-german, Kiesinger. Funeraliile lui Konrad Adenauer au constituit prilejul cel mai potrivit, pe care Casa Albă nu l-a pierdut. Unii comentatori au remarcat graba cu care președintele Johnson a traversat Atlanticul, sosind la Bonn înaintea celorlalți șefi de state și guverne ce s-au aflat în aceste zile în capitala R.F.G. Fără a ajunge la divergențe de păreri în probleme de principiu, Washingtonul și Bonnul reușesc tot mai greu în ultima vreme să-și pună de acord pozițiile. Răcirea intervenită în relațiile dintre S.U.A. și R.F.G. a fost marcată și cauzată, după părerea ziarului „Die Welt", de mai mulți factori: de „căderea lui Erhard", a cărui echipă manifesta inclinații și preferințe proamericane, de reapropierea franco—vest-germană, de epuizarea resimțită de finanțele Bonnului pentru compensarea în devize a staționării trupelor americane și engleze, de ezitarea noului cancelar de a vizita S.U.A.

Încercarea recentă a guvernului american de a încălzi climatul relațiilor sale cu Bonnul prin trimiterea vicepreședintelui Humphrey în Europa occidentală nu a declanșat entuziasm la Bonn.

Programul ceremoniilor prilejuite de moartea lui Adenauer n-a limitat posibilitățile președintelui S.U.A. de a aborda evenimentele politice la ordinea zilei și de a menționa importanța pe care o acordă Washingtonul relațiilor americano—vest-germane. Ceremoniile transmise la televiziune n-au evidențiat vreun semn că aceste atenții din partea oaspetelui de peste ocean ar fi influențat atitudinea reținută a cancelarului Kiesinger. Toți cei care au fost de față sau au urmărit programul funeraliilor la televiziune au putut constata că președintelui S.U.A. i s-a rezervat un loc la stînga președintelui R.F.G., Lübke, în timp ce generalul de Gaulle stătea în dreapta, acompaniat și de cancelarul Kiesinger. Se spune că protocolul a ținut seama că președintele Franței ocupă această funcție de mai mulți ani decît Johnson, dar, constată unele ziare, protocolul ar fi putut, la nevoie, să găsească și argumente contrarii.

Oricum ar fi, în cuvîntarea sa cancelarul Kiesinger a relevat deosebirea existentă în prezent în stadiul relațiilor R.F.G. cu Franța și S.U.A. În discuțiile „amănunțite, deschise și prietenești" purtate miercuri timp de două ore, Kiesinger și Johnson au trecut în revistă problemele de interes reciproc. După părerea presei vest-germane, în afara asigurărilor de bunăvoință date de o parte și de alta, la această întrevedere preliminară nu s-a obținut concret decît invitația adresată cancelarului vest-german de a vizita S.U.A. Johnson a amintit în fața ziariștilor de anumite „divergențe de păreri", asupra cărora vor avea loc negocieri cu prilejul eventualei vizite a lui Kiesinger în S.U.A.

CORESPONDENȚA DIN VIENA DE LA PETRE STĂNCESCU

Parlamentarii români la Istanbul

ISTANBUL 27. — Trimisul special Agerpres, N. Ionescu, transmite : În continuarea călătoriei sale în Turcia, delegația parlamentară română, condusă de președintele Marii Adunări Naționale, Ștefan Voitec, a vizitat joi monumente și locuri istorice din Istanbul, printre care palatul Topkapi, fosta reședință a sultanilor otomani, Muzeul arheologic din Istanbul și renumita bazilică Sfînta Sofia.

Joi seara, consulul general al României la Istanbul, Pop Tudor, a oferit o recepție în onoarea delegației Marii Adunări Naționale. Au participat guvernatorul Istanbulului, Vefa Poyraz, primarul orașului, Hașin Işcan, și alte oficialități locale, oameni de artă și cultură, oameni de afaceri, ziariști. Au participat, de asemenea, Muslih Görentaș, membru al Prezidiului Medjilisului, Arif Mardin, ambasador în Ministerul Afacerilor Externe, precum și Ion Drînceanu, ambasadorul României la Ankara, care au însoțit delegația română în călătoria ei prin țară.

Întîlnirile avute cu înaltele oficialități turce, schimburile de păreri privind activitatea parlamentară, ca și călătoria prin țară, au oferit membrilor delegației Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România posibilitatea să cunoască îndeaproape viața și preocupările poporului turc, bogatele vestigii ale trecutului și realizările contemporane.

Pentru independența Africii de sud-vest

Proiect de rezoluție prezentat la O.N.U.

NEW YORK 27 (Agerpres). — 49 de țări afro-asiatice, membre ale O.N.U., la care s-a alăturat și Iugoslavia, au prezentat la sesiunea specială a Adunării Generale un proiect de rezoluție în care se cere acordarea independenței Africii de sud-vest nu mai tîrziu de luna iunie 1968. Proiectul prevede, de asemenea, crearea unui consiliu administrativ al O.N.U., care să preia mandatul și să administreze teritoriul Africii de sud-vest în perioada de tranziție.

Sub presiunea opiniei publice

Gilberto Vieira a fost pus în libertate

BOGOTA 27 (Agerpres). — Gilberto Vieira, secretarul politic al Partidului Comunist din Columbia, a fost pus în libertate sub presiunea opiniei publice columbiene și internaționale.

Gilberto Vieira a fost arestat la 10 martie 1967 împreună cu alți conducători ai partidului și sindicatelor.

OPINIA PUBLICĂ MONDIALĂ CERE RESTABILIREA LIBERTĂȚILOR DEMOCRATICE ÎN GRECIA

● PARIS. 66 scriitori eminenți din Franța au semnat o declarație de protest împotriva represiunilor care lovesc pe oamenii de cultură din Grecia. Declarația atrage atenția guvernului grec asupra indignării cercurilor culturale din Franța provocată de arestarea poetului Iannis Ritsos, care a obținut acum cîțiva ani Premiul național grec, a compozitorului Teodorakis și a romancierului Vasilikos, și cere eliberarea celor arestați. Printre semnatarii declarației figurează André Maurois, Francois Mauriac și alți membri ai Academiei Franceze, laureați ai premiului Goncourt etc.

● BUDAPESTA. Secretariatul Federației Mondiale a Tineretului Democrat a înmînat reprezentanților ambasadei Greciei din Budapesta o declarație prin care exprimă indignarea profundă și protestul milioanelor de tineri democrați din lume față de evenimentele care au loc în această țară. S-a înmînat, totodată, o scrisoare, care cere să fie puși imediat în libertate miile de democrați greci aflați în prezent în detenție, să fie restabilite libertățile constituționale și democratice.

● PRAGA. Louis Saillant, secretarul general al Federației Sindicale Mondiale, a adresat oamenilor muncii și întregului popor grec o telegramă în care arată că F.S.M. urmărește cu neliniște evenimentele actuale din Grecia. În telegramă se arată că în urma recentei loviturii de stat, forțele reacționare au ordonat arestarea a mii de democrați și activiști sindicali, iar un decret regal interzice cu desăvîrșire „crearea oricărei asociații sindicale" și, anulează dreptul la grevă.

Federația Sindicală Mondială, în numele forțelor din care este constituită, condamnă cu hotărîre aceste încălcări ale libertăților sindicale și democratice și își exprimă solidaritatea deplină cu oamenii muncii și poporul Greciei.

● *LONDRA. Agenția U.P.I. relatează că peste 300 de membri ai coloniei grecești din Londra au manifestat în fața ambasadei Greciei împotriva loviturii militare de la Atena. Demonstranții, purtînd pancarte în care se cerea „revenirea imediată la democrație", au parcurs străzile centrale ale capitalei britanice.*

ATENA 27 (Agerpres).— Starea de asediu nu este abrogată. Numeroasele tancuri și care blindate sînt înlăturate din pozițiile cheie ale orașului, numai puține arme grele se mai află pe pozițiile ocupate în noaptea loviturii militare. Au început să apară o serie de ziare, iar altele refuză să-și facă apariția, printre ele și influentele cotidiene „Kathimerini" și „Messimvrini". Ziarele de stînga nu apar.

La ședința Consiliului de Miniștri care s-a ținut miercuri seara la Palat regele Constantin a făcut o scurtă declarație în care, referindu-se la evenimentele din Grecia și la cauzele care le-au generat, a arătat printre altele că „forțele armate constituie atu-ul cel mai important al țării". El a declarat, de asemenea, că „dorința sa arzătoare", după cum a remarcat și primul ministru, este ca „țara să revină cît mai curînd posibil la un guvern parlamentar".

După cum anunță agențiile de presă, guvernul grec a fost completat cu doi noi miniștri, care au depus jurămîntul în fața regelui Constantin.

PROBLEME ÎN SUSPENSIE

(Urmare din pag. I)

nente ale vieții politice din aceste state au ajuns să recunoască public că Europa occidentală nu are nici un fel de motive să se teamă din partea Europei răsăritene și că o alianță de felul N.A.T.O. nu-și justifică existența în contextul actual al climatului european, el fiind o sursă de încordare internațională și nu de asigurare a securității statelor ce fac parte din Organizația Tratatului Nord-Atlantic. Numeroase cercuri vest-europene, inclusiv cercuri guvernamentale, se pronunță acum pentru lichidarea rămășițelor „războiului rece", pentru normalizarea multilaterală a relațiilor dintre Est și Vest.

Perspectiva unei unificări a politicii externe a celor șase state din Piața comună este practic o problemă insolubilă și din alte motive. În vreme ce unii parteneri concep o apropiere a politicii cu respectarea prerogativelor suveranității și independenței statelor membre (așa-numita teză a „Europei patriilor"), alții consideră că „integrarea" politică ar fi singura cale de rezolvare a contradicțiilor, deoarece ea presupune transferul suveranității naționale din mîinile statelor în mîinile unor organe supranaționale, care să exercite funcțiile de conducere în numele popoarelor respective. Pe bună dreptate, un specialist britanic în problemele Pieței comune, Price Roy — deși adept al „integrării" — remarca faptul că „există divergențe serioase în ce privește direcția ce trebuie urmată în „integrarea" politică, determinată de interesele opuse ale partenerilor. Uniunea politică înseamnă lucruri diferite pentru fiecare dintre participanți". („The Political Future of the European Community").

Cît de profunde sînt în momentul de față divergențele politice se poate deduce din episodul ce a generat, într-o bună măsură, criza de aproape un an a Pieței comune și anume lupta în jurul sistemului de vot în organele Comunității. Adepții „integrării" politice, după care organele supranaționale trebuie să aibă un rol hotărîtor, susțineau și continuă să susțină că ar fi necesară trecerea la un sistem de vot după principiul majorității calificate. Apărătorii ideii suveranității naționale susțin că trebuie menținut actualul sistem de vot după principiul unanimității, care garantează posibilitatea fiecărui stat, luat aparte, de a-și apăra interesele împotriva unei majorități abuzive (Franța, R.F.G. și Italia dispun, fiecare, de cîte 4 voturi, Belgia și Olanda de cîte 2 voturi, iar Luxemburgul de 1 vot. După cum se vede, majoritatea poate fi obținută chiar în cazul în care votul se polarizează astfel: 3 țări pentru și 3 contra, dacă două țări care dispun de cîte 4 voturi plus cea care dispune de 1 vot votează împreună).

Disputa în jurul sistemului de vot s-a terminat — în faza actuală — cu menținerea principiului unanimității, înscriind și această problemă în rîndul acelora la care nu s-a ajuns la un acord. În mod paradoxal, tocmai lipsa acordului a menținut „coeziunea" membrilor Pieței comune, deoarece era clar că impunerea principiului majorității ar fi dus la retragerea cel puțin a unuia dintre membri, ceea ce ar fi putut pune sub semnul întrebării chiar existența Comunității.

Acorduri semnate — dezacorduri în fapt

Comunitatea Economică Europeană în cursul unor îndelungate și — nu de puține ori — penibile negocieri a ajuns la unele acorduri de principiu, acorduri menționate de presa occidentală ca un succes evident al proceselor de „integrare" economică a celor șase state.

Libera circulație a forței de muncă, a capitalului și serviciilor, de pildă, face obiectul unor acorduri de principiu a căror aplicare generează contradicții de interpretare și de interese. Atîta vreme cît unele state membre au resimțit acut lipsa brațelor de muncă, acestea au fost promotoarele liberei circulații a persoanelor între țările Pieței comune. După dificultățile economice din cursul anului precedent, chiar aceste state încep să nu mai fie adepte entuziaste ale circulației libere a persoanelor, fiind înclinate mai degrabă către promovarea liberei circulații a capitalurilor. Cei mai optimiști adepți ai „integrării" consideră că un acord în fapt va putea fi obținut cel mai devreme în 1970, cu condiția (neprevizibilă într-un asemenea răstimp) acceptării unor reglementări privind ridicarea oricăror restricții privitoare la naționalitatea capitalului societăților și stabilirea de filiale și sucursale în diverse state ale Pieței comune. Nu puțini sînt aceia care subliniază că asemenea reglementări trebuie să fie astfel elaborate încît să nu beneficieze de ele și filialele firmelor americane stabilite în Piața comună.

Un domeniu al controverselor vii, desfășurate pe fondul unor acorduri de principiu, este acela al politicii monetare. Dacă recent s-a ajuns la o oarecare concertare a politicii monetare în problema reformei sistemului valutar occidental, în sensul unei ralieri (cu unele nuanțe diferite între parteneri) la poziția franceză, politica monetară mai are încă multe dificultăți de înlăturat pînă să ajungă la formarea unei monezi comune, constituirea unui fel de „sistem federal vest-european de rezerve" monetare s.a.m.d. Deocamdată, disputele se duc în jurul elaborării unor măsuri care să stabilească modalitățile convertirii reciproce a monezilor în cazul devalorizărilor sau stabilizărilor monetare. Problemele asigurării echilibrului balanțelor de plăți nu sînt nici ele mai puțin controversate.

Armonizarea politicii fiscale, coordonarea activității în domeniul cheltuielilor pentru cercetare științifică, realizarea de acorduri practice privind dezvoltarea regiunilor rămase în urmă, reglementarea problemelor dimensiunii „întreprinderilor europene" pentru a face față concurenței firmelor americane — iată tot atîtea sectoare în care înțelegerile de pînă acum nu au depășit stadiul acordurilor pe hîrtie, sau, atunci cînd unele au fost aplicate, au rezultat asemenea distorsiuni încît contradicțiile dintre parteneri au căpătat un caracter acut.

Evident, experiența de pînă acum a Pieței comune arată că dificultățile cele mai mari din existența sa nu sînt legate atît de luarea unor hotărîri și semnarea unor acorduri, cît mai ales de contradicțiile pe care le generează fiecare acord încheiat. Ca orice înțelegere internațională din lumea capitalistă, Piața comună va continua însă să reflecte nu numai contradicțiile, dar și raporturile de forță dintre parteneri.

Evoluția Pieței comune în cei 10 ani de existență a dovedit inconsistența tezelor, potrivit cărora dezvoltarea forțelor de producție moderne ar cere integrarea economică și politică a statelor, renunțarea la atributele independenței și suveranității naționale. În fapt, tocmai în legătură cu dreptul fiecărui stat de a dispune de deplină libertate de acțiune în treburile sale interne și pe plan extern, s-au manifestat cele mai acute contradicții între „cei șase". Ideea respectării independenței și suveranității cîștigă tot mai mult teren, ea fiind corespunzătoare intereselor naționale majore ale popoarelor, inclusiv din țările capitaliste dezvoltate. În jurul acestei idei se grupează păturile cele mai largi ale populației, cercuri influente ale opiniei publice, factori politici de seamă, care nu vor să sacrifice interesele naționale intereselor cercurilor monopoliste străine.

agențiile de presă transmit:

● **O nouă rundă a tratativelor tripartite anglo-americano-vest-germane** ● **Deschiderea expoziției universale de la Montreal** ● ***Arestări masive în Arabia Saudită în urma exploziilor de la instalațiile societății „Tapline"***

Explozii pe traseul conductei „Tapline". Ziarul libanez „Al Moharrer" anunță că la instalațiile societății „Trans Arabian Pipeline" (Tapline) din Arabia Saudită s-au produs în ultimele zile noi explozii în regiunea Taif. Compania petrolieră internațională „Aramco" — controlată în special de capitalurile americane — adaugă ziarul, a constituit echipe speciale dotate cu elicoptere, pentru a patrula pe traseul instalațiilor auxiliare ale conductei. Au fost operate un mare număr de arestări în rîndurile populației.

ÎN COMUNICATUL COMUN BRITANO-SOVIETIC cu privire la vizita lui Nikolai Patolicev, ministrul comerțului exterior al U.R.S.S., în Anglia se subliniază că legăturile comerciale de pînă acum constituie o bază favorabilă pentru sporirea în continuare a schimburilor de mărfuri britano-sovietice. În comunicat se arată că se va trece la studierea și elaborarea principalelor linii ale unui nou acord comercial pe termen lung între Marea Britanie și Uniunea Sovietică. (TASS).

DUPĂ VIZITA LA BUDAPESTA A MINISTRULUI DE EXTERNE AL IRAKULUI. Comunicatul comun cu privire la convorbirile de la Budapesta dintre Adnan al Pachachi, ministrul afacerilor externe al Irakului, și Janos Peter, ministrul afacerilor externe al R. P. Ungare, exprimă satisfacția celor doi interlocutori față de dezvoltarea colaborării economice, tehnice și culturale ungaro-irakiene. Ministrul irakian a făcut cunoscută hotărîrea guvernului său de a stabili în curînd relații diplomatice cu R.P. Ungară la nivel de ambasadă. Cele două țări au semnat un nou plan cultural pe perioada 1967—1968 menit să ducă la extinderea relațiilor ungaro-irakiene. (M.T.I.).

DEMONSTRAȚIILE DE 1 MAI INTERZISE ÎN ARGENTINA. Hotărîrea luată de autorități, în acest sens, afectează și mitingul de masă proiectat de C.G.M. din Argentina.

PRIMUL MINISTRU AL TURCIEI, SULEYMAN DEMIREL A SOSIT ÎN PAKISTAN, unde va face o vizită oficială de cinci zile. (Reuter).

COMITETUL TRIPARTIT ANGLO—AMERICANO—VEST-GERMAN, S-A ÎNTRUNIT JOI LA LONDRA spre a discuta problema compensării cheltuielilor în devize, pentru întreținerea trupelor britanice și americane staționate în R.F.G. În cursul întrunirii va fi ratificat acordul realizat anterior la Washington, în baza căruia Anglia ar obține acoperirea a circa 90 la sută din cheltuielile de întreținere a efectivelor sale militare pe Rin.

COUVE DE MURVILLE LA BONN. Ministrul de externe francez, Couve de Murville, a sosit joi la Bonn pentru a discuta cu colegul său vest-german, Willy Brandt, o serie de probleme politice interesînd Franța și R.F.G. Convorbirile se încadrează în consultările periodice franco-vest-germane prevăzute de tratatul semnat de cele două țări în 1963.

SIMPOZION VASILE ALECSANDRI LA TOULON. Zilele acestea sub auspiciile grupării literare „Astrado Prouvençalo", la Toulon a avut loc un simpozion Vasile Alecsandri, cu prilejul împlinirii a 85 de ani de la premierea poetului român de către această grupare pentru poemul „Cîntecul gîntei latine". În localitate a fost deschisă, de asemenea, o expoziție organizată de I.R.R.C.S., consacrată vieții și operei lui Vasile Alecsandri, prieteniei sale cu poetul provençal Frédéric Mistral. (Agerpres)

AU LUAT SFÎRȘIT LUCRĂRILE CELUI DE-AL 31-LEA CONGRES AL UNIUNII POPULARE AGRARE BULGARE. În ultima zi, Congresul a dezbătut și adoptat unele modificări la statutul Uniunii. A fost ales noul Consiliu permanent al Uniunii alcătuit din 146 de membri și membri supleanți. Gheorghi Traikov a fost reales secretar al Uniunii populare agrare bulgare.

ACORD DE COLABORARE ECONOMICĂ UNGARO-BELGIAN. Ministrul afacerilor externe al R. P. Ungare, Janos Peter, și colegul său belgian, Pierre Harmel, au semnat la Budapesta un acord de colaborare economică, tehnică și industrială între R. P. Ungară și Uniunea economică belgo-luxemburgheză, precum și un acord comercial pe termen lung între R. P. Ungară și Uniunea economică a Beneluxului.

O PUTERNICĂ DEMONSTRAȚIE STUDENȚEASCĂ LA BARCELONA a paralizat joi timp de o oră circulația în centrul orașului. Peste 800 de studenți scandau lozinci : „Dictatură nu", „Democrație da". Poliția a intervenit pentru a dispersa pe demonstranți făcînd uz de bastoane de cauciuc. Numeroși studenți au fost arestați.

ÎN NEVADA A AVUT LOC JOI O EXPLOZIE NUCLEARĂ SUBTERANĂ de mică intensitate, anunță Comisia pentru energia atomică a S.U.A.

„Pămîntul oamenilor" aceasta este tema generală a expoziției universale care a fost inaugurată oficial ieri la Montreal (Canada). Reunind aproximativ 70 de țări, „Expo-67", cum este denumită, își propune să prezinte, pe o suprafață de 400 de hectare, o imagine a lumii contemporane. Ea va fi deschisă timp de șase luni. **În fotografia de mai jos :** intrarea expoziției în nocturnă.

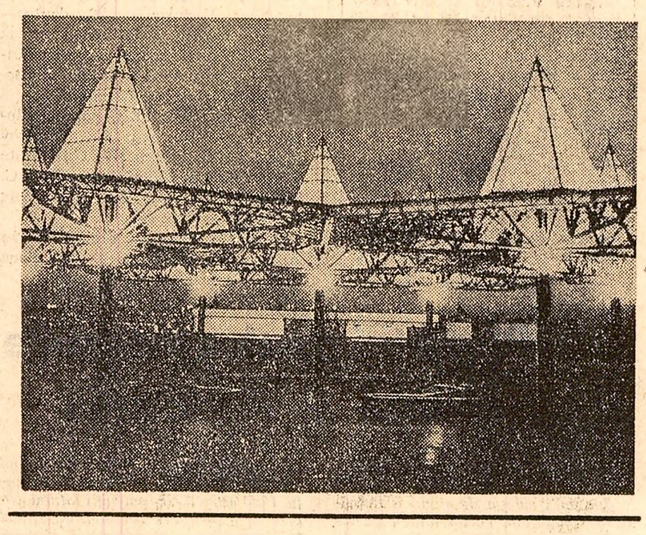

FRANȚA

Reacții la cererea guvernului de a obține împuterniciri speciale

PARIS 27 (Agerpres). — Hotărîrea guvernului francez de a cere Parlamentului împuterniciri speciale în domeniul economic și social se explică, potrivit agenției France Presse, prin amploarea măsurilor care ar trebui să fie luate pentru a adapta structura economiei franceze condițiilor de concurență din Piața comună. Majoritatea acestor măsuri nu au putut fi luate pînă acum din cauza campaniei electorale în vederea alegerilor legislative de la 5 și 12 martie. În cercurile guvernamentale se consideră că, datorită majorității restrînse de care dispune guvernul în parlament, punerea în discuție a fiecărei măsuri în parte ar putea întîrzia procesul de adaptare. De aceea, autoritățile au decis să supună parlamentului doar legea privind împuternicirile speciale, care să acorde guvernului posibilitatea de a legifera prin „ordonanțe" pînă la 31 octombrie. Agenția menționată relevă că situația care se va crea „nu va fi deloc acceptată cu un surîs". Dezbaterile, care vor preceda votul asupra împuternicirilor speciale, vor fi, fără îndoială, animate.

Într-adevăr, principalele formațiuni ale opoziției și-au exprimat dezaprobarea față de hotărîrea guvernului de a obține împuterniciri speciale în domeniul economic și social. Totodată, toate centralele sindicale au anunțat că se vor opune „unei politici contrare exigențelor unei adevărate democrații".

Atitudinii opoziției i se adaugă o anumită indispoziție a grupării republicanilor independenți, conduși de Giscard d'Estaing, care face parte din majoritatea guvernamentală.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii.